

معاونت آموزش و تحقیقات قوه قضائیه

ویژه نامه قوانین و مقررات

سال دوم، شماره پانزدهم، شهریور ماه ۱۳۸۹

معاونت آموزش و تحقیقات قوه قضائیه

۱۳۸۹

تذکره:

۱- هدف اصلی از انتشار این ویژه نامه اطلاع یابی به موقع مخاطبین از قوانین و مقررات جدید تصویب می باشد لذا با توجه به درخواستهای مکرر قضاات محترم از سراسر کشور و به منظور حصول اطمینان بیشتر از رسیدن ماهنامه به دست مخاطبین در اقصی نقاط کشور، این ویژه نامه به طور مستقیم برای متقاضیان که نسبت به تکمیل و ارسال «فرم درخواست اشتراک» اقدام کرده اند، ارسال خواهد شد. بنابراین در صورتی که فرم مندرج در صفحه پایانی را تاکنون ارسال نکرده اید، آن را تکمیل و ارسال فرمایید.

۲- در صورتی که قبلاً فرم اشتراک را ارسال کرده اید و ویژه نامه به نشانی اعلامی ارسال نمی شود، مراتب را اطلاع دهید.

۳- در صورتی که استفتاء قضایی و نظریه مشورتی قابل بهره برداری برای مخاطبین در اختیار دارید، برای دقت و تشریح ویژه نامه ارسال فرمایید تا در شماره های بعدی چاپ شود.

بماند

دفتر ویژه نامه قوانین و مقررات

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه.....	۱۱
بخش اول: قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی.....	۱۳
۱. قانون اصلاح بند «ل» ماده (۶۸) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵.....	۱۵
۲. قانون تفسیر تبصره (۲) ماده (۸۲) مکرر (۲) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۸۲.....	۱۵
۳. دستورالعمل اجرائی قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور.....	۱۶
۴. نظریه رئیس مجلس شورای اسلامی موضوع صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران».....	۲۲
۵. قانون اصلاح قانون راجع به منع توقیف اموال منقول و غیرمنقول متعلق به شهرداری‌ها مصوب ۱۳۶۱ و الحاق دو تبصره به آن.....	۶۵
۶. اصلاحیه.....	۶۶
بخش دوم: آرای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.....	۶۷
۱. رأی شماره ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ درخصوص ممنوعیت تصدی به ساخت و فروش عینک طبی بدون جواز قانونی از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.....	۶۹
۲. رأی شماره ۲۰۰ در خصوص حکم مقرر در تبصره ۲ ماده ۷ قانون تعدیل نیروی انسانی مصوب ۶۶ - موضوع تبدیل وضعیت مستخدمین پیمانی - با حاکمیت قانون مدیریت خدمات کشوری لغو نگردیده و قابلیت اجرا و اعمال دارد.....	۷۲
۳. رأی شماره ۲۰۸ در خصوص ابطال ماده ۱۶ آیین نامه تقاضا و اشتراک تلفن همراه درخصوص اعطاء مجوز به شرکت ارتباطات سیار در قطع کلیه خطوط ارتباطی مشترکی که بدهی یک خط تلفن وی بیش از میزان ودیعه آن باشد.....	۷۵
بخش سوم: استفتائات قضایی و نظریات مشورتی.....	۷۹
الف: استفتائات قضایی.....	۸۱
۱. استفتاء ۶۹۷۵: حکم لق کردن دندان.....	۸۱
۲. استفتاء ۷۰۲۵: حکم تعیین اجمالی قیمت در بیع.....	۸۲
۳. استفتاء ۷۰۲۷: مناط صحت و بطلان معامله.....	۸۲
۴. استفتاء ۷۰۴۸: حکم عقد اجاره در فرض عدم قدرت اجیر بر انجام عمل.....	۸۴

۵. استفتاء ۷۱۴۹: حکم وقف قسمتی از منافع عین..... ۸۵
- ب: نظریات مشورتی ۸۶
۱. کسر قیمتی که در نتیجه تصادف حاصل می‌شود قابل مطالبه است..... ۸۶
۲. نظر سازمان جهاد کشاورزی در مورد تشخیص تغییر کاربری زمین کشاورزی و باغ، به منزله نظر کارشناس رسمی دادگستری است..... ۸۶
۳. حکم صادره از دادگاه خارجی با شرایطی قابل اجرا است..... ۸۶
۴. طرح دعوی ابتدا بطرفیت وزارت نیرو به خواسته الزام خوانده به صدور پروانه حفر چاه قابلیت استماع ندارد..... ۸۷
۵. قرار رد تقاضای اجرای حکم خارجی در صورت عدم اعتراض و یا در صورت اعتراض پس از قطعیت، اعتبار امر مختوم را پیدا می‌کند..... ۸۷
۶. اوراق چاپی دادخواست طریقت دارد نه موضوعیت..... ۸۸
۷. منابع فقهی معتبر می‌تواند در تفسیر عذر موجه عدم تمکین مورد توجه قرار گیرد..... ۸۹
۸. قاعده تفسیر به نفع متهم در مرحله اجرای احکام نیز جاری است..... ۸۹
۹. کسی که مالی را با کلاهبرداری تحصیل کند مالک آن نیست و جواز فروش آن را ندارد..... ۸۹
۱۰. اقدام کفیل در پرداخت جزای نقدی رافع مسؤولیت کفیل و وثیقه‌گذار نمی‌شود..... ۹۰
۱۱. دارنده چک مسافرتی در صورت مفقود شدن چک می‌تواند درخواست ابطال چکهای مورد اشاره را کرده و وجه چکها را از بانک مطالبه نماید..... ۹۰
۱۲. منع قانونی درخصوص اینکه بایع با شرطی حقوق قانونی خود را به دیگری صلح کند یا انتقال دهد وجود ندارد..... ۹۱
۱۳. رسیدگی به اعتراض کسانی که تابعیت آنها در شورای تأمین شهرستان رد شده، در صلاحیت دادگاههای عمومی است..... ۹۱
۱۴. شکایت شاکی به علت بروز عوارض بعدی قابل طرح است..... ۹۱
۱۵. در تعدیل اجاره بها حکم صادره جنبه اعلامی داشته و نیازی به صدور اجرائیه ندارد..... ۹۲
۱۶. مرجع تجدیدنظر آرای شوراها در صورت نقض رأی شورا بایستی رسیدگی ماهیتی نموده و اتخاذ تصمیم مقتضی نمایند..... ۹۲
۱۷. اگر ضربه وارده باعث عدم ضبط ادرار یا مدفوع یا هردوی اینها شود، یک دیه کامل دارد..... ۹۳
۱۸. اشخاصی که دارای ۱۸ سال تمام هستند از نظر معاملات رشید محسوب می‌شوند..... ۹۳
۱۹. دستور دادستان مبنی بر اخذ وثیقه به منزله صدور اجرائیه است..... ۹۴
۲۰. فقط استفاده مالک عرصه و اعیان ملک مسکونی از ملک خود به عنوان دفتر و کالت، مطب، دفتر اسناد رسمی، ازدواج و طلاق، دفتر روزنامه، مجله و دفتر مهندسی و دفتر کارشناس رسمی و مترجمین رسمی دادگستری مجاز است..... ۹۵

بخش چهارم: مصوبات هیأت وزیران	۹۷
۱. اصلاح آیین نامه اجرایی بند (۵) جزء (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی	۹۹
بخش پنجم: مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی	۱۰۱
۱. مصوبه «الحاق دو بند جدید به ماده ۵ منشور توسعه فرهنگ قرآنی»	۱۰۳
۲. آیین نامه شورای تخصصی توسعه فرهنگ قرآنی	۱۰۳
بخش ششم: فهرست موارد حذف شده	۱۱۳
نظر خواهی	۱۲۱
فرم درخواست اشتراک	۱۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ؛ چشم‌ها او را نمی‌بینند ولی او همه

چشم‌ها را می‌بیند و او بخشنده - انواع نعمت‌ها و با خبر از دقایق موجودات - و آگاه است.»

«سوره انعام (۶) آیه ۱۰۳»

... و چند نکته در باب نظریات مشورتی

یکم: تاکنون تعداد دویست و شصت و چهار نظریه مشورتی اداره کل امور حقوقی و اسناد و امور مترجمین قوه قضائیه در چهارده شماره منتشر شده «ویژه نامه قوانین و مقررات» چاپ شده است، که به گمانم گلچینی از جدیدترین آن‌ها بوده که قبل از آن جامه نشر برتن نداشت. این امر شگری را بر ما واجب کرده و دو شکر را بر ما لازم می‌سازد؛ شکر خدای منان را که هدایت کرد و موفقیان ساخت و شکر نخست از مدیریت سابق و لاحق اداره کل مذکور که سخاوتمندانه نظریات مشورتی جدید را در اختیار گذاشتند البته در گذشته نیز وظیفه پاسخگویی انجام شده بود (در شماره ۱۲) و دوم شکر از مخاطبین نکته‌نگر که با تقاضا و تأیید ما بر آن داشتند که رنج راه را تحمل کنیم و کار را استمرار بخشیم.

دوم: نظریات مشورتی مذکور که از دویست و شصت و چهار «ویژه نامه قوانین و مقررات» چاپ شده، از نظر زمانی مربوط است به خرداد ۱۳۸۸ تا ماه آبان همان سال. بنابراین به فضل خدا تلاش‌مان بر ارائه تازه‌ترین نظریات، متمرکز بوده است.

سوم: در حال حاضر برای هر شماره «ویژه نامه قوانین و مقررات» بیست نظریه از میان صدها نظریه انتخاب می‌شود. در انتخاب نظریه ملاک‌هایی از این قبیل مد نظر است: میزان کاربرد و مبتلای بودن، تقریباً جدید بودن موضوع، کم بودن اشباه و نظایر، روانی کافیه و شیوایی متن، چاپ شدن در شماره‌های قبل یا کمترین ارائه.

چهارم: در شماره های سال اول «ویژه نامه قوانین و مقررات» برای هر نظریه مشورتی یک تیترو عنوان که نشانگر محتوا باشد، تهیه می شود و بر صدر آن می نشست تا مرور سریع را برای خواننده آسان کند. این شیوه تا شماره پایانی سال اول ادامه داشت تا این که حسب تشخیص دست اندرکاران مسؤول، قرار شد به جای تیترو، جمله کاملی که از خود نظریه استخراج یا استحصال شده است، بر نمای نظریه نمایان باشد که از اولین شماره سال دوم چنین شد.

پنجم: تاکنون نظریه های مشورتی بدون سؤال مربوط در «ویژه نامه قوانین و مقررات» چاپ شده است که علت آن عدم دسترسی بوده است؛ که امیدواریم با مساعدت اداره کل یاد شده در نکته یکم، این نقیصه برطرف شود.

ششم: برخی از قضاات محترم تصویری از ممتزین نظریه های مشورتی را که خود استعلام کرده اند همراه سؤال مربوط برای ما ارسال داشتند که اولاً از آنان تشکریم البته با نامه های جداگانه مراتب تقدیرمان را اعلام خواهیم داشت. ثانیاً در شماره های بعد به مرور نسبت به درج و نشر آن مبادت خواهد شد. ان شاء الله.

سید فاضل نوری

سر دبیر ویژه نامه قوانین و مقررات

بخش اول:

قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی

۱. قانون اصلاح بند «ل» ماده (۶۸) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای

اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵

ماده واحده - بند (ل) ماده (۶۸) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ و اصلاحات بعدی آن به صورت زیر اصلاح می‌شود:

ل - فراهم نمودن زمینه مشارکت و جلب همکاری مردم در جهت ایجاد و توسعه نهادهای مدنی، کتابخانه و مراکز فرهنگی، بهبود و ارتقاء فرهنگی اقشار مختلف به ویژه جوانان و بانوان و برنامه‌ریزی در انجام خدمات اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی، آموزشی، سوادآموزی، تهیه جغرافیای تاریخی و شناسنامه روستا و دانش بومی و سایر امور با هماهنگی مراجع ذی‌ربط.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سی‌ام تیرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۵/۱۳ به تأیید شورای نگهبان رسید.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۷۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲)

۲. قانون تفسیر تبصره (۲) ماده (۸۲) مکرر (۲) قانون تشکیلات، وظایف و

انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۸۲

موضوع استفساریه:

ماده واحده - آیا در تبصره (۲) ماده (۸۲) مکرر (۲) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۸۲ عبارت «هیأت‌های رسیدگی به

تخلفات اداری کارکنان وزارت کشور» شامل هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری استانداریها می‌شود یا خیر؟

نظر کمیسیون:

بلی، هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان وزارت کشور شامل هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری استانداریها، می‌گردد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سی‌ام تیرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳/۵/۱۳۸۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۷۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲)

۳. دستورالعمل اجرائی قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور

در اجرای ماده (۱۱) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۲۵ خرداد ماه ۱۳۸۹ دستورالعمل اجرائی این قانون به شرح ذیل تصویب گردید:

فصل اول: کلیات

ماده ۱- اصطلاحات به کار رفته در این دستورالعمل دارای معانی ذیل است:

الف - قانون: قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵.

ب - شورای عالی: شورای عالی تنقیح قوانین.

ج - شورای راهبردی: شورای راهبردی تنقیح قوانین.

د - گروه‌های کارشناسی: گروه‌های کارشناسی تنقیح قوانین.

ه - معاونت: معاونت قوانین رئیس مجلس شورای اسلامی.

و - قائم مقام معاون: قائم مقام معاون قوانین رئیس مجلس شورای اسلامی در امر

تنقیح قوانین.

ماده ۲- تشکیلات تنقیح قوانین در مجلس شورای اسلامی عبارت است از:

الف - شورای عالی

ب - شورای راهبردی

ج - اداره کل اسناد و تنقیح قوانین

د - گروههای کارشناسی

فصل دوم: شورای عالی

ماده ۳- شورای عالی متشکل از اشخاص ذیل است:

الف - رئیس مجلس شورای اسلامی به عنوان رئیس

ب - معاون حقوقی رئیس جمهور

ج - یکی از معاونان رئیس قوه قضائیه

د - معاونان قوانین و نظارت مجلس

تبصره - دبیرخانه شورای عالی در معاونت مستقر است و قائم مقام معاون دبیری شورا را

بر عهده دارد.

ماده ۴- شورای عالی وظایف ذیل را برعهده دارد:

الف - نظارت بر اجرای صحیح قانون.

ب - ایجاد هماهنگی لازم در امر تنقیح و مقررات.

ج - بررسی پیشنهادهای اصلاح و رفع نقائص قوانین موضوع ماده (۵) قانون.

فصل سوم: شورای راهبردی

ماده ۵ - شورای راهبردی مرکب از اشخاص ذیل است:

الف - معاون به عنوان رئیس

ب - قائم مقام

ج - مدیرکل اسناد و تنقیح قوانین مجلس به عنوان دبیر

- د - مدیرکل تدوین قوانین مجلس
- هـ - مدیرکل کمیسیونها، صحن و مشاورین مجلس
- و - رئیس مرکز برنامه‌ریزی و فناوری اطلاعات مجلس
- ز - نماینده مرکز پژوهشهای مجلس
- ح - حداقل چهارنفر کارشناس به انتخاب رئیس شورا تبصره - در غیاب معاون، قائم مقام وی ریاست جلسه را برعهده دارد.
- ماده ۶ - وظایف شورای راهبردی به شرح ذیل است:
- الف - هماهنگی لازم برای اجرای قانون.
- ب - تبیین اصول و ضوابط تدوین و تنقیح قوانین و مقررات.
- ج - تعیین گروههای کارشناسی و معرفی اعضای آنها.
- د - پیگیری راهاندازی سامانه‌های رایانه‌ای مرتبط.
- هـ - اطلاع‌رسانی قوانین از طریق صدا و سیما و مطبوعات.
- و - پیگیری امور اجرائی و مالی مربوط به گروههای کارشناسی.
- ز - پیشنهاد اصلاح دستورالعمل اجرایی قانون از طریق رئیس شورا به رئیس مجلس.
- ح - تصویب شیوه‌نامه نگارش طرحها و لوایح.
- ط - تصویب اصطلاح‌نامه تخصصی و موضوعی قوانین.
- ی - نظارت علمی بر فرآیند تنقیح قوانین و گروههای کارشناسی.
- ک - تصویب عناوین موضوعات اصلی و فرعی مجموعه‌های قوانین.
- ل - تصمیم‌گیری در مورد گزارش گروههای کارشناسی در چارچوب این دستورالعمل.
- ماده ۷ - تصمیمات شورای راهبردی در موارد نسخ صریح قوانین لازم‌الاجرا بوده و در مجموعه‌ها و سامانه قوانین اعمال می‌شود.

ماده ۸ - تصمیمات شورای راهبردی در مورد نسخ ضمنی قوانین توسط ریاست شورا به هیأت رئیسه و کمیسیونهای ذیربط گزارش می‌شود.

ماده ۹ - شورای راهبردی می‌تواند برای انجام امور کارشناسی تنقیح قوانین از اشخاص حقیقی یا حقوقی در قالب قراردادهای ساعتی یا انجام کار معین استفاده کند.

فصل چهارم: اداره کل اسناد و تنقیح قوانین

ماده ۱۰ - اداره کل اسناد و تنقیح قوانین مجلس عهده‌دار وظایف ذیل است:

الف - ایجاد هماهنگی بین شورای راهبردی و گروههای کارشناسی.

ب - تهیه پیش‌نویس ضوابط تدوین و تنقیح قوانین به منظور ارائه به شورای راهبردی برای تصویب.

ج - پشتیبانی گروههای کارشناسی در امر تهیه قوانین موردنیاز.

د - نظارت بر به‌روزرسانی قوانین و مقررات در پایگاه.

هـ - کنترل پروژه و پیگیری پیشرفت کار و ارائه گزارش به شورای راهبردی.

و - تهیه شرح وظایف گروههای کارشناسی و کاربرگهای موردنیاز آنان و نظارت بر بهبود روشها.

ز - انتقال مصوبات شورای راهبردی به گروههای کارشناسی و ایجاد وحدت رویه در گروههای کارشناسی.

ح - ارائه نتایج فعالیت گروههای کارشناسی به شورای راهبردی.

ط - ارائه پیشنهاد اصلاح دستورالعمل قانون به شورای راهبردی.

ماده ۱۱ - مدیرکل اسناد و تنقیح قوانین موظف است با همکاری اداره کل ذیربط در معاونت نظارت یک سال پس از اجرائی شدن هر قانون گزارش مذکور در ماده (۵) قانون را برای طی مراحل قانونی به شورای راهبردی ارائه کند.

ماده ۱۲- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی موظفند قبل از چاپ مجموعه‌های قوانین به صورت مکتوب یا نسخ الکترونیکی مجوز لازم را از اداره کل اسناد و تنقیح قوانین اخذ نمایند. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف است از چاپ مجموعه‌های فاقد مجوز جلوگیری کند.

فصل پنجم: گروههای کارشناسی

ماده ۱۳- گروههای کارشناسی متشکل از سه تا پنج نفر واجد شرایط ذیل با مشارکت دستگاه اجرایی ذیربط تشکیل می‌شود:

- الف - دارا بودن حداقل مدرک لیسانس حقوق یا تحصیلات مرتبط با وظایف گروه.
- ب - دارا بودن سابقه مناسب کار تقنینی، قضایی یا پژوهشی.
- تبصره - در هر گروه حداقل یک کارشناس مرتبط با وظایف گروه و دستگاه ذیربط حضور خواهدداشت.

ماده ۱۴- وظایف گروههای کارشناسی به شرح ذیل است:

- الف - شناسه‌گذاری (کدگذاری) زیرمجموعه‌های فرعی قوانین و اصلاح فصول و شماره مواد قوانین.
- ب - جمع‌آوری کلیه قوانین مرتبط با موضوع ارجاعی.
- ج - تفکیک و طبقه‌بندی موضوعی قوانین.
- د - تشخیص قوانین منسوخ، مغایر، مبهم، متروک، مجمل و قوانینی که موضوع آنها منتفی شده است.
- ه - تشخیص قوانین مغایر با سیاستهای کلی نظام.
- و - تهیه شناسنامه قوانین.
- ز - ارائه مجموعه قوانین معتبر.

فصل ششم: اقدامات اجرایی

ماده ۱۵- اداره کل تدوین قوانین با همکاری سایر بخشهای معاونت موظف است در پاسخ به استعلامات نمایندگان مجلس، هیأت دولت و شورای عالی استانها در موارد مصرح در ماده (۴) قانون ظرف یک هفته اظهارنظر نماید.

تبصره ۱- مهلت فوق الذکر در مورد طرحها و لوایح دوفوریتی (۲۴) ساعت و یکفوریتی (۴۸) ساعت خواهد بود.

تبصره ۲- نظر معاونت در مورد طرحها و لوایح به همراه طرح یا لایحه پیشنهادی تقدیم مجلس خواهد شد تا به اطلاع نمایندگان برسد.

ماده ۱۶- اداره کل کمیسیونها، صحن و مشاورین موظف است با همکاری اداره کل تدوین قوانین، مصوبات مجلس و کمیسیونها را قبل از تصویب نهایی ویراستاری کرده و به رئیس شورای راهبردی ارائه نماید.

ماده ۱۷- اداره کل تدوین قوانین موظف به پاسخگویی به استعلامات و ارائه مشاوره حقوقی و تقنینی به رئیس مجلس، اعضاء هیأت رئیسه، کمیسیونها و نمایندگان مجلس است.

فصل هفتم: سایر مقررات

ماده ۱۸- کلیه دستگاههای مذکور در ماده (۲) قانون موظفند مصوبات خود را برای بررسی و تجزیه و تحلیل و بایگانی به اداره کل اسناد و تنقیح قوانین ارسال نمایند.

ماده ۱۹- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سایر وزارتخانهها، دستگاهها و مؤسسات دولتی موظفند دو نسخه از کتب و نسخ الکترونیکی حقوقی و مجموعه قوانین و مقررات خود را به اداره کل اسناد و تنقیح قوانین ارسال نمایند.

ماده ۲۰- اداره کل اسناد و تنقیح قوانین می تواند مجموعه های قوانین منقح را منتشر کند.

ماده ۲۱- قائم مقام، اختیارات معاون در امور تنقیح قوانین را برعهده دارد.
این دستورالعمل مشتمل بر (۲۱) ماده و پنج تبصره در تاریخ ۱۳۸۹/۵/۱۹ به تصویب
رئیس مجلس شورای اسلامی رسید.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۸۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۵)

۴. نظریه رئیس مجلس شورای اسلامی موضوع صدر ماده واحده و تبصره (۴)

الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم

(۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران»

۱۳۸۹/۶/۱۶

شماره ۳۹۱۵۵ هـ/ب

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۲۷۰۳۵/ ۴۳۸۵۰ مورخ
۱۳۸۹/۲/۸، موضوع «آئین‌نامه رسیدگی به دارائی مقامات و مدیران و مشمولین اصل
چهل و نهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر
مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و
تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم
(۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه
اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و
اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت
مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثربود.

«۱- الف: به موجب اجزاء (۵) و (۷) از بند (۹) سیاست‌های کلی نظام در دوره چشم‌انداز،
«تمرکز دادن کلیه امور دارای ماهیت قضائی در قوه قضائیه با تعریف ماهیت قضائی و

اصلاح قوانین ومقررات مربوط بر اساس آن و رسیدگی ماهوی قضائی به همه دادخواهی‌ها و تظلمات» و «یکسان سازی آئین دادرسی در نظام قضائی کشور...» از جمله سیاست‌های کلی قضائی، ابلاغی مقام معظم رهبری است که انجام آن برعهده قوه قضائیه می‌باشد. ب: علاوه بر مواد (۳)، (۸) و (۱۰) قانون نحوه اجرای اصل (۴۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۳ که به موجب مواد قانونی مذکور، محاکم قضائی کشور عهده‌دار رسیدگی و صدور حکم در خصوص مورد می‌باشند، به موجب ماده (۵) همین قانون نیز، اختیاراتی برای دادستان جهت حفظ و صیانت از اموال متعلق به بیت‌المال یا امور حسبیّه، مورد پیش‌بینی قرار گرفته است، علیهذا با قطع نظر از اصول (۴۹) و (۱۳۸) قانون اساسی و با انصراف از سیاستهای ابلاغی مقام معظم رهبری، با عنایت به اینکه اقدام هیأت محترم وزیران در خصوص پیش‌بینی طریقی علیحده برای رسیدگی به دارائی‌ها، خارج از حدود اختیارات هیأت محترم دولت می‌باشد، بنابراین صدر مصوبه از جهت پیش‌بینی طریق مزبور و از حیث استناد به قانون، مغایر با مستند قانونی خود، یعنی «قانون نحوه اجرای اصل (۴۹) قانون اساسی مصوب ۱۳۶۳» است. ۲- الف: به موجب ماده (۳) قانون نحوه اجرای اصل (۴۹) قانون اساسی «... هریک از وزارتخانه‌ها، سازمانها، شرکتها و دستگاههای دولتی... هرگاه به موارد مشمول اصل (۴۹) قانون اساسی برخورد نمودند (مراتب را باید) به صورت شکایت و درخواست و یا گزارش در محاکم قضائی صالحه طرح نمایند.» ب: طبق ماده (۵) همین قانون «دادستان نیز موظف است در موارد مواجهه با عناوین مجرمانه، رسیدگی و حکم مقتضی را از دادگاه صالح تقاضا نماید.» از آنجا که اتخاذ تصمیم در خصوص عناوین متضمن تخلف یا جرم اولاً: به موجب قانون و ثانیاً: مستلزم رسیدگی در محاکم قضائی است، علیهذا ماده (۱) آئین‌نامه که مقرر می‌دارد: «دارائی مقامات و مسئولان... مطابق مواد این آئین‌نامه مورد رسیدگی قرار می‌گیرد» مغایر با قانون است. ۳- ماده (۲) آئین‌نامه از حیث سپردن امر رسیدگی به اموال

مسئولان و مدیران به جای محاکم قضائی به «هیأتی خاص» در قوه مجریه و از آنجا که به جای قانون، تصریح به رسیدگی به موضوع در چهارچوب مواد مندرج در آئین‌نامه دارد، مبنیاً بر ایرادات فوق‌الذکر، مغایر با قانون است. ۴- ماده (۴) آئین‌نامه مبنی بر اعطای اختیارات رسیدگی قضائی به «دبیرخانه هیأت» توجهاً به مغایرت‌های اعلامی ناظر به ماده (۲) آئین‌نامه، مغایر با قانون می‌باشد. ۵- به موجب ماده (۲) قانون نحوه اجرای اصل (۴۹) قانون اساسی «دارائی اشخاص حقیقی و حقوقی محکوم به مشروعیت و از تعرض مصون است مگر در مواردی که خلاف آن ثابت شود»، علیهذا، اولاً: ماده (۷) آئین‌نامه مبنی بر الزام کلیه مشمولین آئین‌نامه به «ذکر طرق تحصیل دارائی و درآمد خود و همسر و فرزندان تحت ولایت و کلیه تغییرات به عمل آمده در دارائی‌ها» از آن حیث که شامل مواردی می‌شود که در مظان اتهام نیستند مغایر با اصل برائت و مصونیت قانونی و مآلاً مغایر با قانون است. ثانیاً: «طبق ماده (۶) قانون نحوه اجرای اصل (۴۹) قانون اساسی «اشخاص حقیقی و حقوقی... مکلفند... صورت اموال و دارائی خود و خانواده تحت تکفل خود را به دادگاه تسلیم... دارند.» بنابراین، ماده (۷) آئین‌نامه از حیث تکلیف به تسلیم نمودن صورت اموال و دارائی‌ها به دبیرخانه هیأت، مغایر قانون است. ۶- الف، به موجب ماده (۳) قانون نحوه اجرای اصل (۴۹) «رسیدگی و ثبوت شرعی دعاوی مطروحه در محاکم قضائی با دادگاه می‌باشد، ب، طبق ماده (۴) همین قانون «... هر یک از وزارتخانه‌ها، سازمانها، شرکتها و دستگاههای دولتی... متعاقب بررسی‌های مقدماتی، هرگاه به موارد مشمول اصل (۴۹) قانون اساسی برخورد نمودند باید مراتب را به صورت شکایت، دادخواست و یا گزارش در محاکم قضائی صالحه طرح نمایند.» علیهذا ماده (۸) آئین‌نامه که مقرر می‌دارد: «... در صورتی که به تشخیص هیأت موضوع ماده (۲) آئین‌نامه و پس از تحقیق و ثبوت شرعی معلوم شود اضافه دارائی از طریق غیر مشروع تحصیل شده است از طریق دبیرخانه و دستگاه مربوط با نظارت دبیرخانه هیأت و مراجع ذیصلاح اقدام

می‌گردد.» از آنجا که علاوه بر مراجع ذیصلاح، حق تشخیص و احراز ثبوت شرعی و تحصیل مال از طریق غیر مشروع را هم عرض با مراجع ذیصلاح برای «دبیرخانه هیأت» و «دستگاه اجرائی مربوط» قائل شده است مغایر با قانون می‌باشد. ۷- متعاقب رسیدگی‌های قضائی و صدور احکام لازم الاجراء، چگونگی اتخاذ تصمیم راجع به اموال و دارائی‌های حاصل از طرق غیرمشروع به موجب مواد (۷)، (۸)، (۹)، (۱۰)، (۱۱) و (۱۲) قانون نحوه اجرای اصل (۴۹) قانون اساسی، منوط به تشخیص دادگاه است، علیهذا ماده (۸) آئین‌نامه که مقرر می‌دارد: «... در صورتی که به تشخیص هیأت موضوع ماده (۲) این آئین‌نامه... معلوم شود اضافه دارائی از طریق غیرمشروع تحصیل شده است از طریق دبیرخانه و دستگاه مربوط با نظارت دبیرخانه هیأت... اقدام می‌گردد» از آنجا که برای تصمیم‌گیری راجع به اموال و دارائی‌های موضوع حکم دادگاه، علاوه بر مراجع قضائی، قائل به حق تصمیم‌گیری برای دبیرخانه هیأت و دستگاه اجرائی ذیربط گردیده است مغایر با مواد قانونی مذکور می‌باشد. ۸ - با عنایت به اینکه، الف، به موجب ماده (۳) قانون نحوه اجرای اصل (۴۹) قانون اساسی «شورای عالی قضائی موظف است در مرکز هر یک از استانهای کشور و شهرستانهایی که لازم بداند شعبه یا شعبی از دادگاه انقلاب را جهت رسیدگی ثبوت شرعی دعاوی مطروحه تعیین نماید» ب، طبق ماده واحده قانون اختیارات و وظایف رئیس قوه قضائیه، مصوب ۱۳۷۱ «از تاریخ تصویب این قانون کلیه وظایف و اختیاراتی که در قوانین مختلف برای شورای عالی قضائی منظور شده... به رئیس قوه قضائیه محول می‌شود» ج، به موجب بند الف ماده (۱) قانون وظایف و اختیارات رئیس قوه قضائیه مصوب ۱۳۷۸ «ایجاد تشکیلات قضائی و اداری لازم و متناسب با وظایف مقرر در اصل (۱۵۶) قانون اساسی از جمله وظایف و اختیارات رئیس قوه قضائیه می‌باشد، علیهذا از آنجا که مندرجات آئین‌نامه مصوب دولت در خصوص تشکیل «دبیرخانه هیأت» و «اعطای

اختیارات رسیدگی قضائی» به هیأت مذکور از حیث تداخل در وظایف دستگاهها، مخّل با وظایف و اختیارات رئیس قوه قضائیه است، مغایر با قوانین مذکور می‌باشد.»
رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۳۸۹/۶/۱۶

شماره ۳۹۱۵۶ هـ/ب

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۱۹۲۰۴۴/ت/۳۸۰۱۱ مورخ ۱۳۸۸/۹/۳۰، موضوع «آئین‌نامه تصویب پروژه‌های ساز و کار توسعه پاک در چارچوب پروتکل کیوتو توسط مرجع صلاحیتدار ملی در جمهوری اسلامی ایران»، ذیلاً «رأی مقدماتی هیأت»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمّن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثّر خواهد بود.

«۱- از آنجاکه متعاقب اعلام نظر رئیس مجلس شورای اسلامی مبنی بر مغایرت بخش‌هایی از تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۳۲۳۷۸/ت/۳۳۳۳۹ هـ مورخ ۱۳۸۴/۶/۱۲ با قانون، موضوع منتهی به صدور اصلاحیه مصوبه گردید، علیهذا در جزء «س» ماده (۱) تصویب‌نامه ۱۹۲۰۴۴/ت/۳۸۰۱۱ هـ مورخ ۱۳۸۸/۹/۳۰ که بدون هرگونه اشاره به شماره و تاریخ مصوبه اصلاحی، کماکان تصویب‌نامه قبلی مورد استناد قرار گرفته

است مغایر با قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۸ و اصلاحات بعدی آن می‌باشد.

۲- بند «ب» ماده (۹) از حیث تجویز به هزینه نمودن درآمدهای واصله قبل از واریز شدن آن به حساب خزانه، مغایر با ماده (۹) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶ می‌باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۱۵۸ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۱۰۵۶۳/ ۴۳۹۷۸ مورخ ۱۳۸۹/۱/۲۱، موضوع «تأدیه بدهی شرکت لوله‌سازی اهواز به بانک‌های عامل»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثرب خواهد بود.

«۱- الف: به موجب ماده (۱۵) اصلاحی قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب ۱۳۶۲ با اصلاحات بعدی، «کلیه قراردادهائی که در اجرای این قانون مبادله می‌گردد به موجب قراردادی که بین طرفین منعقد می‌شود در حکم اسناد رسمی بوده...»، ب: طبق ماده (۲)

قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰ «به مجامع عمومی، شوراهای عالی شرکتهای دولتی... اجازه داده می‌شود... ارقام مربوط به بودجه... را... با رعایت مقررات اساسنامه مورد عمل تغییر دهند...» علیهذا، اولاً: بند (۱) تصویب‌نامه از این جهت که بدون اجازه بانک، مبادرت به تغییر دادن بدهکار و مدیون بانکهای عامل از شرکت لوله‌سازی اهواز به شرکت ملی گاز ایران نموده است مغایر با ماده (۱۵) اصلاحی قانون عملیات بانکی بدون ربا است، ثانیاً: چون به جای مجامع عمومی یا شوراهای عالی شرکتهای دولتی، هیأت محترم دولت، رأساً مبادرت به اتخاذ تصمیم و الزام طرفین تعهد یعنی داین و مدیون به توافق مبنی بر قبول تبدیل تعهد به اعتبار تبدیل مدیون نموده است، مغایر با ماده (۲) قانون تنظیم می‌باشد. ۳- به موجب بند (۱۱) قانون بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور «کلیه تصویب‌نامه‌ها، بخشنامه‌ها و دستورالعملها... که متضمن بار مالی برای دولت باشد در صورتی قابل طرح و تصویب و اجراء است که بار مالی ناشی از آن قبلاً محاسبه و در قانون بودجه کل کشور یا منابع داخلی دستگاه اجرائی ذیربط تأمین شده باشد...» بنابراین بند (۲) تصویب‌نامه، با توجه به متضمن بار مالی بودن، چون محل تأمین آن به یکی از دو روش فوق مشخص نمی‌باشد، با توجه به دارا بودن بار مالی و مشخص نبودن تأمین آن، مغایر با قانون است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۱۶۲ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه به شماره ۲۴۴۹۱۴/ت/۴۲۳۶۳ هـ مورخ ۱۳۸۸/۱۲/۱۰، موضوع «تمدید مأموریت مستخدمان صندوق مهر امام رضا (ع)»، و متعاقب بررسی‌ها و

۱. به نظر «۲» صحیح می‌باشد.

اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثربوده و عمل به آن موجب مسئولیت قانونی است.

۱- مواد (۲ الی ۵) قانون محاسبات عمومی به انضمام مواد (۱ الی ۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶، همراه با قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیر دولتی، با اصلاحیه‌ها و الحاقات بعدی، مصوب ۱۳۷۳، متضمن تعریف و شمارش مصادیق دستگاه‌های اجرائی می‌باشد. ۲- مواد (۱۲۰ و ۱۲۱) قانون مدیریت خدمات کشوری، ناظر بر مواد (۱۰ و ۱۱) قانون استخدام کشوری عهده‌دار بیان چگونگی انتقال یا مأموریت کارمندان رسمی یا ثابت مشمول قانون به سایر دستگاه‌های اجرائی است. ۳- «لایحه قانونی نحوه اعزام مستخدمین دولت به عنوان مأمور به نهادهائی که در جریان انقلاب اسلامی ایران ایجاد شده یا می‌شوند»، مصوب ۱۳۵۸/۱۰/۲۲ شورای انقلاب، مقرر می‌دارد: «مأموریت مستخدمین وزارتخانه‌ها و مؤسسات و شرکتهای دولتی و شهرداری‌ها به نهادهائی که در جریان انقلاب اسلامی ایران ایجاد شده یا می‌شوند.... همچنین سایر مراجعی که فهرست آنها به تصویب هیأت وزیران برسد با حفظ پست سازمانی مستخدم بلامانع است...» با عنایت به مراتب فوق از آنجا که صندوق مهر امام رضا (ع) علاوه بر تعریف، از حیث مصادیق نیز خارج از ضوابط مندرج در قوانین مذکور می‌باشد، لذا عبارت «تمدید مأموریت مستخدمان رسمی دستگاه‌های مشمول قانون مدیریت خدمات کشوری در صندوق مهر امام رضا (ع)» مندرج در تصویب‌نامه، مغایر با قانون است. قبلاً

تصویب‌نامه شماره ۷۸۵۴۰/ت/۴۲۳۶۳ک مورخ ۱۳۸۸/۴/۱۴، با عنایت به برخورداری بودن موضوع واحد و یکسان با مصوبه اخیر در «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» مورد بررسی قرار گرفت که علاوه بر رأی مقدماتی، نظر رئیس مجلس شورای اسلامی مبنی بر اعلام مغایرت مصوبه با قوانین به موجب رأی قطعی به شماره ۵۴۶۰۵/هـ/ب مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۲۷ ابلاغ گردید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۳۸۹/۶/۱۶

شماره ۳۹۱۶۶ هـ/ب

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۶۱۵۷۲/ت/۴۲۵۹۶ک مورخ ۱۳۸۸/۳/۲۰، موضوع «آئین‌نامه از رده خارج کردن خودروهای فرسوده»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثـر خواهد بود.

«۱- به موجب بندهای (۲) و (۳) ماده (۲) قانون توسعه حمل و نقل عمومی و مدیریت مصرف سوخت مصوب ۱۳۸۶، امکان برخورداری از «تخفیف در حقوق ورودی و سود بازرگانی، صرفاً محدود و مقید است به واردات خودروها، تجهیزات، تأسیسات، ماشین‌آلات

و قطعاتی که مورد نیاز ناوگان حمل و نقل همگانی و شبکه ریلی شهری و برون شهری باشند» علیهذا، ماده (۵) آئین نامه از این حیث که برخوردارشدن از تخفیفات ترجیحی در سود بازرگانی واردات اقلام یادشده را به نحو اطلاق و بدون تصریح به ضرورت رعایت قیود مذکور، شامل «اجزاء، قطعات، مواد اولیه، تجهیزات و سایر اقلام مرتبط با صنایع حمل و نقل» می داند مغایر قانون است. ۲- اطلاق واژه های «خودرو» و «خودروهای وارداتی» مندرج در ماده (۱۰) آئین نامه، مبنیاً بر ایرادات فوق، مغایر قانون است. ۳- علاوه بر ماده (۲۳) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶، وفق ماده (۵۲) همین قانون «پرداخت هزینه ها به ترتیب پس از طی مراحل تشخیص و تأمین اعتبار و تعهد و تسجیل و حواله... به عمل خواهد آمد.» علیهذا، عبارت «تحت نظارت ستاد، هزینه خواهد شد.» مندرج در ذیل ماده (۱۵) آئین نامه از حیث عدم تصریح به ضرورت رعایت قوانین و مقررات مربوط، مغایر با قانون می باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۱۶۸ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

با استناد به صدر ماده واحده و تبصره های (۴) و (۸) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی در رابطه با مسئولیتهای رئیس مجلس شورای اسلامی» و ماده (۱۰) آئین نامه اجرائی آن و متعاقب بررسی ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» در خصوص مصوبه شماره ۱۱۱۶۶۸/ت ۴۰۸۶۹ هـ مورخ ۱۳۸۹/۵/۲۰ هیأت محترم وزیران، موضوع «تعیین ساعات کار کارکنان ادارات و بانکهای دولتی در ماه مبارک رمضان»، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت

مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی الاثر خواهد بود.

«۱- با قطع نظر از «لایحه قانونی یکسان شدن ساعت کار کارمندان و کارگران در سراسر کشور و میزان آن» مصوب ۱۳۵۹ شورای انقلاب که به موجب آن «ساعات کار کلیه کارمندان... ۴۴ ساعت در هفته تعیین» و طبق تبصره (۱) قانون مذکور «تنظیم و تقسیم ساعات کار در طول هفته یا ماه... در موسسات دولتی و وابسته به دولت... از سوی مقامات ذی‌ربط انجام و اعلام می‌گردد»، وفق مواد (۸۷) و (۹۳) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶ نیز، اولاً «ساعات کار کارمندان دولت چهل و چهار ساعت در هفته می‌باشد» به گونه‌ای که «کلیه کارمندان دستگاههای اجرایی موظفند در ساعات تعیین شده به انجام وظایف مربوط بپردازند.» ثانیاً: «ترتیب و تنظیم ساعات کار ادارات... و تغییر ساعت کار کارمندان در موارد ضروری با رعایت سقف مذکور با دستگاه ذیربط می‌باشد» که قطعاً ماه مبارک رمضان از جمله مصادیق «موارد ضروری» است که مورد عنایت قانونگذار قرار گرفته است. ثالثاً: وفق تبصره (۲) ماده (۸۷) همین قانون، «دستگاههای اجرایی می‌توانند صرفاً در موارد خاص با موافقت هیأت وزیران و رعایت سقف ساعات کار با توجه به شرایط جغرافیائی و منطقه‌ای و فصلی ساعات کار خود را به ترتیب دیگری تنظیم نمایند»، علیهذا اقدام هیأت محترم وزیران به تغییر دادن «ترتیب و تنظیم ساعات کار ادارات و تقلیل ساعات کار کارکنان دولت و بانکها در ایام ماه مبارک رمضان»، مبنیاً بر ایرادات اعلامی ناظر به مصوبات مشابه در سالهای ۱۳۸۶، ۱۳۸۷ و ۱۳۸۸ مغایر با قانون و مآلاً مغایر با نظر مقنن می‌باشد. ۲- با عنایت به اینکه بند (۶) آئین‌نامه مقرر می‌دارد: «کسری کار ناشی از اجرای این تصویب‌نامه در ماه مبارک رمضان با رعایت سقف مقرر در قانون (۴۴ ساعت در هفته) از طریق انجام دورکاری جبران

گردد، «چنانچه مقصود از دورکاری، مندرجات «آئین نامه دورکاری (کاردرخانه)» موضوع تصویب نامه شماره ۴۴۷۲۶/۷۶۴۸۱ مورخ ۱۳۸۹/۴/۷ وزیران محترم عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک باشد، بند (۶) مذکور، خود، در مغایرت و تعارض با مندرجات آئین نامه مذکور می باشد، زیرا، اولاً: بندهای شش گانه مندرج در تصویب نامه «تغییر ساعات کار ادارات و بانکهای دولتی در ماه مبارک رمضان»، بدون هرگونه استثناء، شامل تمامی کارکنان و ناظر بر تمامی کارها و فعالیتهای در دستگاههای اجرائی ذیربط می گردد، حال آنکه به موجب ماده (۲) «آئین نامه دورکاری»، اجرای مفاد آئین نامه بدواً منوط به احصاء و شمارش آن تعداد از مشاغل عمومی و اختصاصی خواهد بود که انجام آن از طریق دورکاری مقدور باشد و سرانجام به موجب ماده (۴) همین آئین نامه «پس از تعیین فعالیتهای قابل انجام از طریق طرح دور کاری و اعلام آن به کارمندان، انجام آن با درخواست کارمند و موافقت دستگاه یا پیشنهاد دستگاه و موافقت کارمند صورت می پذیرد.» علیهذا بند (۶) تصویب نامه ناظر بر تغییر ساعات کار ادارات و بانکهای دولتی و پیش بینی انجام آن از طریق دورکاری، از آنجا که بدون قائل شدن هرگونه اختیار یا توافق فی مابین کارکنان و دستگاههای اجرائی ذیربط، صرفاً متضمن الزام و اجبار دورکاری است و همچنین بدون هرگونه استثناء، شامل همه مشاغل و تمامی کارکنان می گردد، علاوه بر مغایرت داشتن با قوانین پیش گفته، مغایر با مصوبه تکمیلی دولت محترم در همین موضوع یعنی «آئین نامه دورکاری» می باشد. ۳- بدیهی است تقلیل ساعات کار، به موجب تبصره (۱) ماده (۸۷) قانون مذکور که مقرر می دارد: «کارمندان می توانند با موافقت دستگاه اجرائی ساعات کار خود را تا یک چهارم ساعت کار روزانه (حداکثر ۱۱ ساعت) تقلیل دهند...» صرفاً منوط به تقاضای کارمندان و موافقت دستگاه اجرائی ذیربط می باشد و

بس.»

۱۳۸۹/۶/۱۶

شماره ۳۹۱۷۴ هـ/ب

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۴۳۲۶۵/۲۲۸۲۸

مورخ

۱۳۸۹/۲/۴ موضوع «افزایش سرمایه شرکت ملی گاز ایران» متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثر خواهد بود.

«۱- طبق ماده (۴۰) اساسنامه شرکت ملی گاز ایران مصوب ۱۳۵۶، افزایش سرمایه شرکت منوط به تصویب مجمع عمومی است، علیهذا صدر مصوبه از حیث منوط شدن افزایش سرمایه به تصویب هیأت وزیران، مغایر با مستند قانونی تصویب‌نامه یعنی ماده (۴۰) اساسنامه مذکور می‌باشد. ۲- با توجه به تأکید ماده (۱) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶ بر سالانه بودن قانون بودجه و نظر به اینکه مصارف مقرر در بند «ذ» تبصره (۱۱) قانون بودجه ۱۳۸۴ کل کشور، منصرف از موضوع افزایش سرمایه و صرفاً ناظر بر «بازپرداخت تعهدات و ایجاد تعهدات جدید برای گازرسانی» می‌باشد، بنابراین استناد مصوبه به افزایش سرمایه از محل وجوه دریافتی از شرکت ملی نفت موضوع بند «ذ» تبصره (۱۱) قانون بودجه سال ۱۳۸۴ مغایر با قانون است. ۳- بخش دیگر از مصوبه،

ناظر بر تأمین افزایش سرمایه شرکت از محل درآمد حاصل از «بیع متقابل اول، ذخیره‌سازی گاز طبیعی در مخازن زیرزمینی و طرح گاز طبیعی کنگان» بدون تصریح به ضرورت واریز سود سهام شرکت مذکور به حساب خزانه، مغایر با مواد (۱۰)، (۱۱) و (۱۳) قانون محاسبات عمومی و جداول قانون بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور است که با محسوب دانستن سود سهام حاصل از شرکتهای دولتی به عنوان بخشی از درآمد عمومی کشور، بر ضرورت واریز شدن آن به حساب درآمد عمومی و تمرکز یافتن در حسابهای خزانه‌داری کل تأکید دارد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۱۸۱ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۹۹۵۹۸/ت/۴۱۵۸۶ ک مورخ ۱۳۸۸/۵/۱۷، موضوع «آئین‌نامه اجرائی نحوه طبقه‌بندی بنگاهها، تأیید صورتهای مالی و بازاریابی بنگاههای مشمول واگذاری»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثراً خواهد بود.

«۱- صدر آئین‌نامه از حیث فقدان پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی، مغایر با بند «ج» ماده (۱۷) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی،... و اجراء سیاستهای کلی اصل (۴۴) قانون اساسی می‌باشد. ۲- ذیل ماده (۲) آئین‌نامه، از حیث تکلیف دستگاه‌های اجرائی به ارائه فهرست بنگاه‌ها و...، به سازمان خصوصی‌سازی مغایر با ماده (۱۷) قانون مذکور است که مصرّح به ارائه گزارش به وزارت امور اقتصادی و دارایی می‌باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۱۹۱ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۹۹۵۹۷/ت/۴۱۵۶۲ هـ مورخ ۱۳۸۸/۵/۱۷، موضوع «آئین‌نامه نحوه تشکیل جلسات و چگونگی اتخاذ تصمیمات هیأت داورى موضوع ماده (۲۱) تنفیذی قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمّن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثّر خواهد بود.

«۱- از آنجا که به موجب بندهای «الف و ب» ماده (۲۹) و ماده (۳۱) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶، تشکیلات دستگاههای اجرائی از جمله «تشکیلات دبیرخانه هیأت داور» مستلزم تصویب آن توسط هیأت وزیران است، علیهذا حکم تبصره ماده (۶) آئین نامه از حیث واگذاری این امر به وزیر دادگستری، مغایر با مواد فوق الذکر می باشد. ۲- به موجب ماده (۲۲) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی - تنفیذی در ماده (۹) قانون برنامه چهارم توسعه - «جلسات هیأت داور با حضور حداقل پنج نفر از اعضاء رسمیت خواهد یافت و تصمیم های آن با رأی اکثریت اعضای حاضر در جلسه دارای اعتبار قانونی است...»، بنابراین، ماده (۷) آئین نامه از آن حیث که رأی مثبت چهار نفر از اعضاء را برای تصمیمات هیأت لازم می داند مغایر با قانون است.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۱۹۷هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۴۴۴۹۰/۲۸۵۹۱ مورخ ۱۳۸۹/۲/۱۱، موضوع «آئین نامه تعیین میزان جرایم نقدی متناسب با عمل ارتكابی در رویه های ضد رقابتی»، و متعاقب بررسی ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این

جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثراً خواهد بود.

«۱- به موجب ذیل بند (۱۲) ماده (۶۱) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی... و سیاستهای کلی اصل (۴۴) قانون اساسی، «آئین‌نامه مربوط به تعیین میزان جرایم نقدی... به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی، بازرگانی و دادگستری تهیه و به تصویب هیأت‌وزیران می‌رسد.» علیهذا، صدر مصوبه از حیث عدم تصریح به تهیه و تقدیم پیشنهاد مشترک توسط وزرای ذی‌ربط، مغایر با قانون است. ۲- به موجب ذیل بند (۱۲) ماده (۶۱) قانون، آئین‌نامه اجرائی باید متضمن تعیین دقیق ریالی جرایم نقدی متناسب با هریک از عناوین مجرمانه بوده باشد، به گونه‌ای که شورای رقابت در صورت احراز عناوین مجرمانه منجر به اخلال در رقابت، قادر به اعمال مجازات به موجب رقم اعلامی مصوب هیأت وزیران گردد؛ علیهذا، ماده (۱) آئین‌نامه از حیث عدم اشتغال بر تعیین ارقام ریالی، مغایر با قانون است. ۳- ماده (۲) آئین‌نامه، مبنیاً بر ایراد فوق و از حیث متضمن نبودن ارقام دقیق ریالی به عنوان جرائم نقدی متناسب با اعمال مجرمانه مغایر با قانون است. ۴- ماده (۳) آئین‌نامه، از حیث مشتمل نبودن بر تعیین دقیق ریالی مجازات توسط هیأت وزیران و واگذاری آن به شورای رقابت، مبنیاً بر موارد فوق‌الذکر، مغایر قانون است.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۲۰۵ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۱۹۲۳۸۴/ت/۴۳۷۷۴ مورخ ۱۳۸۸/۹/۳۰، موضوع «مسکن مهر»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت

بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی الاثر خواهد بود.

«۱- به موجب ماده (۱۲) قانون ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن مصوب ۱۳۸۷، «هرگونه تأمین و پرداخت تسهیلات بلندمدت صرفاً جهت احداث واحدهای مسکونی و بهسازی و نوسازی بافت‌های فرسوده شهری... به عمل می‌آید به گونه‌ای که تسهیلات مزبور پس از ساخت واحدهای مسکونی قابل انتقال به خریداران می‌باشد. علیهذا، با قطع نظر از بند (۱) مصوبه که منطبق با قانون است، عبارت «پرداخت یک هزار فقره تسهیلات خرید مسکن...» مندرج در بند (۲) تصویب‌نامه که به جای تخصیص یافتن برای احداث واحدها، مُشعر بر پرداخت نقدی آن به هنرمندان می‌باشد، مغایر با قانون است. ۲- ماده (۵۳) قانون اصلاح موادی از قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۷۱، مقرر می‌دارد: «اعطای تسهیلات بانکی به اشخاص حقوقی و همچنین صاحبان مشاغل از طرف بانک‌ها و سایر مؤسسات اعتباری منوط به اخذ گواهی‌های ذیل خواهد بود: الف - گواهی پرداخت یا ترتیب پرداخت بدهی مالیاتی قطعی شده؛ ب - گواهی حوزه مالیاتی مربوط مبنی بر وصول نسخه‌ای از صورت‌های مالی ارائه شده به بانک‌ها و سایر مؤسسات اعتباری....»، بنابراین بند (۵) مصوبه، از حیث تجویز ارائه گواهی‌های این ماده در پایان عملیات احداث، مغایر قانون می‌باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۲۱۱ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۲۲۸۱۲ / ۴۴۴۱۰ مورخ ۱۳۸۹/۲/۴، موضوع «تشکیلات سازمانی مرکز ملی رقابت»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثرب خواهد بود.

«۱- به موجب بند «الف» ماده (۲۹) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶ «سقف پست‌های سازمانی با رعایت... و با پیشنهاد دستگاه و تأیید سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد» ۲- طبق ماده (۵۴) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی... و اجراء اصل (۴۴) قانون اساسی مصوب ۱۳۸۷ «تشکیلات مرکز ملی رقابت به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و تصویب هیأت وزیران تعیین می‌شود.» بنابراین بند (۲) تصویب‌نامه که مقرر می‌دارد: «اختیار تعیین سقف پستهای سازمانی و نوع آن - به جای هیأت وزیران - به معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور تفویض می‌شود.» علاوه بر مغایرت داشتن با مستند قانونی مصوبه، یعنی ماده (۵۴) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی و...، مغایر با بند «الف» ماده (۲۹) قانون مدیریت خدمات کشوری می‌باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۲۱۴ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۴۴۲۲۹/ ۲۲۹۷۱ مورخ ۱۳۸۹/۲/۴، موضوع «افزایش سرمایه جمهوری اسلامی ایران در بانک توسعه اسلامی»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثراً خواهد بود.

«۱- با قطع نظر از اصل (۸۰) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، به موجب بند (۱) ماده (۲۱۲) آئین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی مصوب ۱۳۸۷ هرگونه اقدام دولت محترم به «گرفتن و دادن وام یا کمک‌های بلاعوض داخلی و خارجی» پیشاپیش منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی است ۲- طبق صدر ماده واحده قانون اجازه افزایش سرمایه جمهوری اسلامی ایران در بانک توسعه اسلامی مصوب ۱۳۸۸، «صرفاً به دولت اجازه داده می‌شود سرمایه جمهوری اسلامی در بانک توسعه اسلامی را... افزایش دهد...» علیهذا بند (۱) و به تبع آن بند (۲) تصویب‌نامه مبنی بر تکلیف نمودن بانک مرکزی به تأمین و پرداخت مبلغ مورد نظر بابت افزایش سرمایه از محل منابع داخلی بانک و سپس موظف شدن وزارت امور اقتصادی و دارائی به تودیع تضمین کتبی معادل هم ارز

ریالی نزد بانک مرکزی، علاوه بر مغایر بودن مصوبه با مستند قانونی خود، در مغایرت با قانون آئین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی می‌باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۳۸۹/۶/۱۶

شماره ۳۹۲۱۹ هـ/ب

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۲۴۹۲۱۲ / ۴۴۲۰۴ مورخ ۱۳۸۸/۱۲/۱۵، موضوع «تخصیص اعتبار به منظور تأمین بیمارستانهای سیار در استان تهران»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثربود.

«به موجب ماده (۱۲) قانون تشکیل سازمان مدیریت بحران کشور مصوب ۱۳۸۷» به دولت اجازه داده می‌شود در صورت وقوع حوادث طبیعی و سوانح پیش‌بینی نشده معادل... درصد از بودجه عمومی هرسال را... تأمین نماید... «علیهذا، متن تصویب‌نامه که مقرر می‌دارد: «مبلغ... ریال از محل منابع موضوع ماده (۱۲) قانون... به منظور مقابله با حوادث احتمالی زلزله، در اختیار وزارت کشور قرار می‌گیرد»، از آنجاکه تخصیص اعتبار از محل منابع ماده (۱۲) ناظر بر وقوع حوادث طبیعی و سوانح پیش‌بینی نشده است نه پیشگیری از

وقوع احتمالی آن حوادث، علیهذا مصوبه از حیث مبنا و مستند قانونی، مغایر با قانون می‌باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۲۲۱ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۲۳۵۱۵ / ۴۴۴۷۶ مورخ ۱۳۸۹/۲/۵، موضوع «وظایف محوله به بانک مرکزی راجع به استان آذربایجان غربی»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثراً خواهد بود.

«۱- الف، به موجب بند «و» ماده (۱) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی و... مصوب ۱۳۸۳ «استفاده از وجوه حساب ذخیره ارزی موضوع این ماده صرفاً در قالب بودجه سنواتی مجاز خواهد بود.» ب، طبق بند (۱۱) قانون بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور «کلیه تصویب‌نامه‌ها، بخش‌نامه‌ها، دستورالعمل،... که متضمن بار مالی برای دولت باشد در صورتی قابل طرح و اجراء است که بار مالی ناشی از آن قبلاً محاسبه و در قانون بودجه کل کشور یا منابع داخلی دستگاه اجرائی ذی‌ربط تأمین شده باشد.» علیهذا بند ۳ تصویب‌نامه مبنی

بر تجویز «تأمین منابع مالی ارزی موردنیاز... تا سقف پانصد میلیون دلار از حساب ذخیره ارزی طی سالهای ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰ از آن حیث که پیشاپیش بار مالی ناشی از آن به یکی از دو طریق مندرج در قانون تأمین نشده است مغایر با قانون است. ۲- بند (۶) تصویبنامه، از آن حیث که تکلیف دولت به «تضمین اصل و سود فاینانس طرحهای موردنظر» متضمن بار مالی بوده و بارمالی آن قبلاً به طرق مندرج در قانون تأمین نشده است مغایر با بند (۱۱) قانون بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور می‌باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۲۲۹ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۴۳۳۹۱/ت/۲۳۳۱۵۰ مورخ ۱۳۸۸/۱۱/۲۷، موضوع «تصویب‌نامه بودجه سال ۱۳۸۸ سازمان‌های مناطق آزاد تجاری - صنعتی کیش، قشم، چابهار، ارس، اروند و انزلی»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثراً خواهد بود.

«۱- به موجب ردیف (۱۰۱۰۲۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور، اعتبار اختصاص یافته بابت سازمان منطقه آزاد قشم، به مبلغ ۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال می‌باشد، علیهذا تبصره (۶) تصویب‌نامه مبنی بر تعیین سهم منطقه مذکور به میزان ۵۳,۰۰۰,۰۰۰ ریال، نسبت به مازاد مبلغ مذکور در قانون بودجه، مغایر با قانون است.

۲- نظر به مستثنی نبودن سازمان‌های موضوع تصویب‌نامه از شمول قانون مدیریت خدمات کشوری، مصوب ۱۳۸۶ و با عنایت به پیش‌بینی ضوابط پرداخت فوق‌العاده کارایی در بند (۶) از ماده (۶۸) همین قانون، علیهذا تبصره (۹) تصویب‌نامه از حیث عدم تصریح به ضرورت رعایت قانون مذکور و پیش‌بینی ضوابطی متفاوت با آن، مغایر قانون است. ۳- به موجب تبصره (۵) ماده واحده قانون استفاده از خدمات تخصصی و حرفه‌ای حسابداران ذیصلاح به عنوان حسابدار رسمی، مصوب ۱۳۷۲ «دستگاههای دولتی می‌توانند از خدمات سازمان حسابرسی... یا حسابداران رسمی و مؤسسات حسابرسی... استفاده کنند.» علیهذا، با توجه به اینکه هر یک از سازمان‌های موضوع تصویب‌نامه، مستقل از یکدیگر و به عنوان شرکت‌های دولتی، از مصادیق بارز دستگاه اجرائی می‌باشند و قانون نیز اجازه استفاده از حسابداران رسمی را به دستگاهها داده است علیهذا، تبصره (۲۰) تصویب‌نامه ناظر بر واگذاری حق تعیین و انتخاب حسابرس و بازرس قانونی هر یک از سازمانها به مرکز امور مناطق آزاد و ویژه اقتصادی، با قطع نظر از هویت سازمانی نهاد مذکور، لکن از حیث تداخل در وظایف و اختیارات آنها، مغایر با قانون است. ۴- تبصره (۲۵) تصویب‌نامه از حیث واریز وجوه مأخوذه به حساب درآمدهای سازمان، مغایر با ماده (۷) قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین و ماده (۳۷) قانون محاسبات عمومی کشور، مصوب ۱۳۶۶ می‌باشد که بر ضرورت واریز آن به حساب خزانه و دریافت آن بر اساس مجوزهای قانونی تأکید می‌نماید. ۵ - با عنایت به تأکید بند «ج» ماده (۱۱) قانون بخشی از مقررات مالی دولت، مصوب ۱۳۸۰ بر واریز شدن درآمد حاصله به درآمد

عمومی نزد خزانه‌داری کل، علیهذا تبصره (۲۷) تصویب‌نامه مبنی بر واریز نمودن وجوه مأخوذه به حساب درآمدهای سازمان مناطق آزاد مغایر با قانون است.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۳۸۹/۶/۱۶

شماره ۳۹۲۳۴ هـ/ب

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۴۴۴۷۶/۲۳۵۴۹ مورخ ۱۳۸۹/۲/۵، موضوع «تخصیص اعتبار جهت انجام پروژه‌های استان آذربایجان غربی»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثر خواهد بود.

«۱- الف: به موجب بند (۱۱) قانون بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور «کلیه تصویب‌نامه‌ها، بخش‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها... که متضمن بار مالی برای دولت باشد در صورتی قابل طرح و تصویب و اجراء است که بار مالی ناشی از آن قبلاً محاسبه و در قانون بودجه کل کشور یا منابع داخلی دستگاه اجرائی ذی‌ربط تأمین شده باشد...». ب: طبق ماده (۷) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶ «اعتبار عبارت از مبلغی است که برای مصرف یا مصارف معین... به تصویب مجلس... می‌رسد...». ج: به موجب ماده (۵۰) همین قانون «وجود

اعتبار در بودجه کل کشور به خودی خود برای اشخاص اعم از حقیقی و یا حقوقی ایجاد حق نمی‌کند و استفاده از اعتبارات باید با رعایت مقررات مربوط به خود به عمل آید. «علیهذا بندهای (۱) و (۲) تصویب‌نامه در خصوص «احداث ساختمان مرکز تحقیقات محیط زیست» و «خرید چهارده دستگاه خودروی سواری» از حیث عدم تصریح به ضرورت تشریفات قانونی، مغایر با قوانین مذکور می‌باشد. ۲- طبق بند «ط» ماده (۲۹) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸ «در صورتی که دستگاههای اجرائی... الزاماً موظف به ارائه خدماتی در شهرستانهای کمتر از هفتاد هزار نفر جمعیت... باشند در صورتی که در تاریخ تصویب این قانون ساختمانهای واحدهای اداری ذی‌ربط احداث نشده باشند موظفند کارمندان ذی‌ربط خود را در مجتمع اداری مراکز شهرستان... مستقر نموده و از ایجاد واحدهای مستقل خودداری نمایند...» بنابراین بند (۱) تصویب‌نامه راجع به دیگر شهرستانها به استثناء شهرستان ارومیه، که از حیث تعداد جمعیت، مادون نصاب تعیینی در قانون می‌باشد و بر فرض حصول نصاب، در خارج از موعد مقرر قانونی یعنی بعد از مورخ ۱۳۸۶/۷/۸ تاریخ تصویب قانون مدیریت خدمات کشوری مبادرت به احداث ساختمان مورد نظر می‌گردد علاوه بر مغایرت های اعلامی در بند (۱) رأی مقدماتی، مغایر با قانون مذکور می‌باشد. ۳- به موجب ماده (۴۴) قانون مدیریت خدمات کشوری «بکارگیری افراد در دستگاههای اجرائی پس از پذیرفته شدن در آزمون عمومی... و نیز امتحان یا مسابقه تخصصی امکان‌پذیر است...» مضافاً اینکه طبق تبصره (۱) ماده (۴۶) همین قانون تبدیل وضعیت خدمتی به یکی از دو روش یعنی حسب مورد از آزمایشی به رسمی و یا از آزمایشی به پیمانی مقدور است، علیهذا صدر بند (۹) تصویب‌نامه که «تبدیل وضعیت استخدامی پنجاه نفر به پیمانی با اولویت جذب کارکنان قرارداد انجام کار معین و شرکتی» را بدون تصریح به ضرورت رعایت قوانین موضوعه تجویز می‌نماید، مغایر با قانون می‌باشد.»

۱۳۸۹/۶/۱۶

شماره ۳۹۲۴۱ هـ/ب

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۴۴۲۹۵/۲۰۴۶۱ مورخ ۱۳۸۹/۱/۳۱، موضوع «آئین‌نامه اجرائی تبصره (۲) ماده (۲۱) و ماده (۱۲۱) قانون مدیریت خدمات کشوری» متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثراً خواهد بود.

«۱- نظر به اینکه از یکطرف فوق‌العاده‌هاییکه علاوه بر حقوق ثابت موضوع ماده (۶۵) و تبصره‌های آن و ماده (۶۶) قانون مدیریت خدمات کشوری قابل پرداخت می‌باشد به شرح بندهای دهگانه ذیل ماده (۶۸) قانون مذکور احصاء گردیده و از طرف دیگر به موجب ماده (۷۸) همین قانون کلیه مبانی پرداخت خارج از ضوابط و مقررات فصل دهم قانون به غیر از پرداخت‌های مستثنی‌شده در این ماده لغو گردیده است و با این ترتیب پرداخت هرگونه وجه خارج از عناوین مقرر به کارکنان دستگاههای اجرائی واجد ممنوعیت می‌باشد علیهذا، اطلاق عبارت «امتیازات ویژه» مذکور در ماده (۲) تصویب‌نامه فوق‌الذکر از این لحاظ که شامل امتیازاتی علاوه بر عناوین احصاء‌شده توسط مقنن می‌شود، مغایر با قانون است.

۲- از آنجا که فوق‌العاده‌های موضوع بند (۷) ماده (۶۸) قانون مورد بحث نیز دارای عناوین مشخص از جمله فوق‌العاده «جایجائی محل خدمت کارمندان» می‌باشد، در صورتی که

منظور از «امتیازات ویژه»، هر یک از فوق‌العاده‌های موضوع بند (۷) ماده (۶۸) قانون یا صرفاً «فوق‌العاده ناشی از جابجائی محل خدمت کارمندان» بوده باشد، می‌بایست در متن تصویب‌نامه به جای عبارت «امتیازات ویژه» عنوان دقیق فوق‌العاده موردنظر از جمله «فوق‌العاده جابجائی محل خدمت کارمندان» درج می‌گردید در این صورت نیز چون پرداخت چنین فوق‌العاده‌هایی منوط به پیشنهاد سازمان و تصویب هیأت وزیران می‌باشد علیهذا ماده (۲) آئین‌نامه که صرف پیشنهاد معاونت محترم توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس‌جمهور را بدون تصریح به ضرورت تصویب آن در هیأت‌وزیران کافی برای برخوردارشدن از امتیازات موردنظر می‌داند مغایر با بند (۷) ماده (۶۸) قانون مدیریت خدمات کشوری می‌باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۲۴۴ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی‌نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

با استناد به صدر ماده واحده و تبصره‌های (۴) و (۸) الحاقی به «قانون نحوهٔ اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی در رابطه با مسئولیتهای رئیس مجلس شورای اسلامی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن و متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» در خصوص ابلاغیه رئیس‌جمهور محترم به شماره ۱۰۰/۳۷۸۶ مورخ ۱۳۸۹/۳/۸، موضوع «ضوابط اجرائی بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور»، مراتب متضمن اعلام‌نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ

میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه (ابلاغیه) که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثربود.

«۱- الف: به موجب بند «۱۹» قانون بودجه سال ۱۳۸۹ کشور ضرورت دارد تا «آئین‌نامه‌های اجرائی این قانون... به تصویب هیأت وزیران» برسد. ب: با عنایت به برخی از بندهای مندرج در متن ضوابط اجرائی که ذیلاً می‌آید مشخصاً معلوم است، لازم‌الاجراء شدن مفاد مربوط، مستلزم تصویب آن در هیأت وزیران یا دیگر مراجع ذی‌ربط است. ج: وفق تبصره (۸) الحاقی به قانون نحوه اجراء اصول (۸۵) و (۱۳۸) قانون اساسی در رابطه با مسئولیتهای رئیس مجلس شورای اسلامی که به موجب آن، تطابق تصمیمات مقامات دولتی با عناوین مندرج در اصول مذکور با رئیس مجلس شورای اسلامی است، علیهذا، صدر ابلاغیه از حیث استناد به اصل (۱۲۶) قانون اساسی به جایگزینی اصل (۱۳۸) همین قانون و از حیث عدم تصریح به ضرورت تصویب آن در هیأت محترم دولت، با قطع نظر از اصول قانون اساسی، مغایر با قوانین مذکور می‌باشد. ۲- علاوه بر تبصره (۲) ماده (۲۳) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶، به موجب ذیل بند «ز» ماده (۱۴۵) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی...، مصوب ۱۳۸۳ «... موارد مستثنی با پیشنهاد دستگاه اجرائی مربوط و تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب هیأت وزیران بلامانع است» علیهذا تبصره ذیل جزء «ب» بند (۶) ابلاغیه از این حیث که تعیین شدن موارد استثناء را بدون تصریح به ضرورت تصویب آن در هیأت وزیران، صرفاً منوط به تأیید معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور می‌داند، مغایر با قوانین پیش‌گفته می‌باشد. ۳- عبارت «احکام این بند در خصوص نهادها و مؤسسات عمومی غیر دولتی در حدود اعتبارات مندرج در قانون و مابه‌ازاء یا معوض آن لازم‌الاجراء است» مندرج در ذیل بند (۱۱) ضوابط، چون از حیث اطلاق، شامل آن تعداد از دستگاههایی می‌گردد که خارج از زیرمجموعه قوه مجریه می‌باشند، مغایر با ذیل جزء «س» بند (۲) قانون بودجه

سال ۱۳۸۹ کل کشور است که مقرر می‌دارد: «کلیه مراجع و دستگاهها و دارندگان ردیفی که زیر مجموعه قوه مجریه نیستند، در مصوبات و تصمیمات خود مکلفند در سقف اعتبارات مصوب موضوع این قانون در چارچوب احکام و ردیف‌های آن اقدام نمایند.»

۴- الف: طبق تبصره ذیل جزء «الف» ماده (۳۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۳، ضمن آنکه امکان خرید بخشی از خودروهای خارجی از محل اعتبارات سالانه مصوب، منوط به پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیأت دولت است، به موجب جزء «ب» از ماده (۳۰) قانون مذکور «آئین‌نامه اجرائی این ماده منوط به تدوین آن توسط وزارت امور اقتصادی و دارائی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب آن در هیأت وزیران می‌باشد»، علیهذا ذیل بند (۱۶) ضوابط اجرائی، که مقرر می‌دارد «موارد استثناء به پیشنهاد دستگاه اجرائی و تأیید معاونت مجاز می‌باشد» از حیث اعمال تغییر در مقام پیشنهاددهنده و مرجع تصویب‌کننده، مغایر با قانون است. ب: به موجب ماده (۵۲) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶ ناظر بر مواد (۱۷)، (۱۸)، (۱۹)، (۲۰)، (۲۱) و (۲۳) همین قانون، «پرداخت هزینه‌ها به ترتیب پس از طی مراحل تشخیص و تأمین اعتبار و تعهد و تسجیل و حواله... به عمل خواهد آمد»، علیهذا بخش نخست از بند (۱۶) ضوابط اجرائی که مقرر می‌دارد: «خرید خودرو سواری داخلی صرفاً از محل درآمد حاصل از فروش خودروهای فرسوده یا مازاد بر نیاز مجاز است» از حیث عدم تصریح به ضرورت رعایت تشریفات قانونی مغایر با قانون است. ۵ - به موجب ماده (۵۲) قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی... و اجراء سیاست‌های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی مصوب ۱۳۸۷ «هرگونه کمک و اعطاء امتیاز دولتی... به یک یا چند بنگاه یا شرکت... ممنوع است.» بنابراین تبصره (۲) بند (۱۸) ضوابط اجرائی مبنی بر انحصار درج و انتشار آگهی‌ها، اطلاعیه‌ها و یا عناوین مشابه دستگاههای اجرائی از طریق روزنامه ایران و پرداخت هزینه‌ها صرفاً به این روزنامه از حیث متضمن بودن تبعیض مغایر قانون است.

۶ - عبارت «مراجع و دستگاههای موضوع جزء «س» بند(۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور»، مندرج در بند(۲۰) ضوابط اجرائی از حیث اطلاق، چون علاوه بر دستگاههای اجرائی زیرمجموعه قوه مجریه، شامل دستگاههای خارج از زیرمجموعه قوه مزبور نیز خواهد شد، مبنیاً بر ایراد مندرج در بند (۳) این نامه، مغایر قانون است. ۷- علاوه بر اینکه به موجب ماده (۱۱۴) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶ «واگذاری حق بهره‌برداری کلیه اموال غیر منقول دستگاههای اجرائی به یکدیگر، منوط به تصویب هیأت وزیران است»، طبق ماده(۱۱۵) همین قانون، تشخیص مازاد بر نیاز بودن اموال غیرمنقول دستگاههای اجرائی نیز منوط به پیشنهاد وزیر مربوط یا بالاترین مقام اجرائی مؤسسات دولتی و تصویب هیأت وزیران می‌باشد، علیهذا بند(۲۳) ضوابط اجرائی، که صرف عدم تسلیم فهرست اموال به معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور را دلیل مازاد بر نیاز بودن اموال غیر منقول و موجب فراهم بودن امکان بهره‌برداری دیگر دستگاهها از آن اموال می‌داند مغایر قانون است. ۸ - ذیل بند(۲۳) ضوابط اجرائی که مقرر می‌دارد: «ذیحسابان و مدیران دستگاههای اجرائی مذکور مجاز به انجام هیچ‌گونه هزینه‌ای نسبت به این‌گونه اموال... نمی‌باشند» از حیث اخلال در وظایف و اختیارات قانونی دیگر دستگاههای اجرائی، مغایر با مواد(۱۱۴) و(۵۳) قانون محاسبات عمومی کشور است که به موجب آن «... حفظ و حراست اموال غیر منقول مذکور با وزارتخانه‌ها یا مؤسسات دولتی است که مال را در اختیار دارند» و «اختیار و مسئولیت تشخیص و انجام تعهد و تسجیل و حواله به عهده وزیر یا رئیس مؤسسه و مسئولیت تأمین اعتبار و تطبیق پرداخت با قوانین و مقررات به عهده ذیحساب می‌باشد». ۹- به موجب تبصره ماده(۳۲) قانون مدیریت خدمات کشوری «دستگاههای اجرائی مجاز به انعقاد قرارداد در سقف اعتبارات مصوب می‌باشند» و طبق ماده(۷) قانون محاسبات عمومی کشور «اعتبار عبارت از مبلغی است که برای مصرف یا مصارف معین... به تصویب مجلس... می‌رسد» علیهذا، بند(۲۹) ضوابط

اجرائی از حیث تقییدنمودن حجم ریالی قراردادهای به سقف اعتبارات مصوب سال ۱۳۸۷، چون خارج از سقف مصوب مجلس برای سال جاری است مغایر با قوانین مذکور است.

۱۰- الف: به موجب تبصره ذیل جزء «ص» بند (۲) قانون بودجه ۱۳۸۹ «اعتبارات موضوع این ماده بر اساس آئین‌نامه‌هایی که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد هزینه خواهد شد.»

ب: طبق ذیل جزء «ن» بند (۷) قانون مذکور، «دستورالعمل اجرائی این بند شامل نحوهٔ اجراء... مدیریت وجوه و منابع و هزینه و اعتبارات... با پیشنهاد معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور به تصویب شورای اقتصاد می‌رسد... و مصوبات شورای اقتصاد لازم‌الاجراء است». بنابراین بند (۳۲) ضوابط اجرائی که صرفاً تقاضای دستگاهها را بدون تصریح به ضرورت تصویب آن در هیأت وزیران و شورای اقتصاد، کافی برای فعل و انفعالات پیش‌بینی شده توسط معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور می‌داند، مغایر قانون است. ۱۱- واگذاری حق تهیّه و ابلاغ تمامی فرمها، دستورالعمل‌ها و شرایط اجرای ضوابط اجرائی بودجه به معاونت، مندرج در بند (۳۴) ضوابط، از آن حیث که اطلاق آن محلّ اختیارات قانونی دیگر مراجع بموجب بندهای ذیل ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۹ و سایر قوانین از جمله «شورای حقوق و دستمزد» و «هیأت وزیران»، موضوع مواد (۷۴) و (۷۶)، قانون مدیریت خدمات کشوری است، مغایر قانون است. ۱۲- به موجب بندهای «ز» و «ح» ماده (۷۱) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی و...، تنفیذ شده در ماده (۸۳) قانون برنامه چهارم توسعه، مصادیق مصرف اعتبارات هزینه‌ای و... استانها، صرفاً منوط به تصویب آن در شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان می‌باشد، علیهذا بند (۴۰) ضوابط اجرائی از حیث اینکه مصوبه شورا را برای لازم‌الاجراشدن منوط به تأیید آن در کمیسیون فرهنگی دولت می‌داند چون متضمّن مقید نمودن اختیارات قانونی شورای مذکور می‌باشد، مغایر قانون است. ۱۳- به موجب تبصره (۳) از ماده (۱) قانون نحوهٔ اعمال نظارت بر کاهش هزینه‌های غیرضرور و جلوگیری از تجمل‌گرایی مصوب ۱۳۷۰

«برگزاری سمینارها، کنگره‌ها، بزرگداشت‌ها و گردهم‌آئی‌های بین‌المللی توسط دستگاه‌های اجرائی تنها با تصویب هیأت وزیران و در مورد قوای مقننه و قضائیه با تأیید رئیس هر قوه امکان‌پذیر است.» بنابراین، الف: صدر بند (۵۳) ضوابط اجرائی از حیث اطلاق که ممنوعیت را علاوه بر قوه مجریه، نیز شامل قوای مقننه و قضائیه می‌داند مغایر با تبصره (۳) قانون است. ب: ذیل بند (۵۳) ضوابط که موارد استثناء را منوط به تشخیص و در حدود موافقت رئیس جمهور، قابل انجام می‌داند از این حیث که تشخیص و موافقت رئیس جمهور، جایگزین تصویب‌نامه هیأت وزیران گردید، در مغایرت با قانون می‌باشد و از جهت اینکه اطلاق آن موجب تحدید حقوق و اختیارات رؤسای قوای مقننه و قضائیه می‌گردد، نیز در مغایرت با قانون خواهد بود. ۱۴- با عنایت به صدر جزء «ط» بند (۷) قانون بودجه سال ۱۳۸۹، مبنی بر تکلیف دولت به انجام وظایف محوله که مآلاً مستلزم تصویب شرح وظایف و راه‌کارهای اجرائی آن در هیأت دولت می‌باشد، علیهذا، بند (۵۵) ضوابط اجرائی از حیث عدم تصریح به ضرورت تصویب آئین‌نامه یا دستورالعمل اجرائی آن توسط هیأت دولت، مغایر قانون است. ۱۵- به موجب ذیل جزء «س» بند (۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۹، «کلیه مراجع و دستگاه‌ها و دارندگان ردیفی که زیرمجموعه قوه مجریه نیستند، در مصوبات و تصمیمات خود مکلفند در سقف اعتبارات مصوب موضوع این قانون... اقدام نمایند.» علیهذا، تحمیل شدن محدودیت‌های مندرج در بند (۵۸) ضوابط اجرائی به «مؤسسات عمومی غیر دولتی» از آنجاکه از حیث اطلاق، شامل دستگاه‌های خارج از زیرمجموعه قوه مجریه از جمله شهرداری‌ها می‌گردد، علاوه بر مغایرت داشتن با قانون بودجه، در مغایرت با بند (۱۲) ماده (۷۱) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شورای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ می‌باشد که به موجب آن «تصویب بودجه، اصلاح و متمم بودجه... سالانه شهرداری و...» از جمله وظایف شورای اسلامی شهر می‌باشد. ۱۶- با عنایت به اینکه «ضوابط اجرائی» از حیث مرجع تصویب به شرح

مراتب مذکور، مواجه با مغایرت‌های قانونی می‌باشد، علی‌هذا بند(۵۹) ضوابط اجرائی از حیث الزام دستگاهها به اجرای مفاد آن به تبع مغایر بودن متن مصوبه با قانون، علاوه بر مغایرت داشتن با نظر مقتن، نیز مغایر با قانون می‌باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۲۵۰ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۴۲۷۷۸ / ۲۶۲۷۵۰ مورخ ۱۳۸۸/۱۲/۲۲، موضوع «آئین‌نامه نظارت شرعی بر ذبح و صید»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره(۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم(۸۵) و یکصد و سی و هشتم(۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده(۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ میگردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثراً خواهد بود.

«از آنجا که به موجب ماده(۳) قانون نظارت شرعی بر ذبح و صید مصوب ۱۳۸۷ «وزارت جهاد کشاورزی موظف است با استفاده از نیروها، امکانات و ظرفیتهای موجود، بر اساس مأموریت محوله و حیطه جغرافیایی، امکان اعمال نظارت بر ذبح شرعی را توسط حوزه نمایندگی ولی فقیه در سازمان دامپزشکی کشور فراهم سازد» و طبق ماده(۵) این قانون نیز «دولت موظف است اعتبارات مورد نیاز این قانون را از محل عوارض دریافتی از

کشتار دام و طیور در کشتارگاههای کشور تأمین و در ردیف خاصی همه ساله در بودجه سالانه منظور نماید»، علیهذا تبصره (۱۱) آئین‌نامه که مقرر می‌دارد: «صاحبان واحدهای مشمول قانون و این آئین‌نامه موظفند حقوق و مزایای ناظر شرعی را بر اساس قانون کار و دستورالعمل ابلاغی از سوی نماینده ولی فقیه پرداخت نماید»، از حیث عدم تأمین اعتبارات موردنیاز از طریق بودجه سنواتی و تکلیف نمودن صاحبان واحدهای مشمول قانون به پرداخت حقوق و مزایا، مغایر مواد مذکور است.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۲۵۱ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

با عنایت به تصویب‌نامه شورای عالی اداری به شماره ۶۶۱۹۴ مورخ ۱۳۸۹/۳/۲۴، موضوع «تشکیل سازمان ملی مهارت»، متعاقب بررسی‌های به عمل آمده در «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره‌های (۴) و (۸) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین‌نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثربود.

«۱- به موجب ماده (۱۸) و مندرجات صدر اساسنامه «دانشگاه جامع علمی - کاربردی»، اساسنامه دانشگاه با تجویز شورای عالی انقلاب فرهنگی، در مورخ ۱۳۷۱/۷/۱۸ به تصویب «شورای گسترش آموزش عالی» رسید. مستنداً به مواد (۱، ۲، ۳) اساسنامه،

«دانشگاه جامع»، دانشگاهی است فراگیر، ملی و کشوری که زیر نظر وزارت فرهنگ و آموزش عالی «وزارت علوم و تحقیقات فناوری» اداره می‌شود. ۲- علاوه بر ذیل بند «ج» ماده (۱۳۹) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی و...، که مقرر می‌دارد:

«تغییر یا ادغام واحدهای سازمانی که به موجب ایجاد شده‌اند با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود.» طبق تبصره (۱) ماده (۱) قانون اصلاح مواد (۱۳۹) و (۱۵۴) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی و...، مصوب ۱۳۸۶، «هرگونه ادغام وزارتخانه‌ها و مؤسسات و شرکت‌های دولتی و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی که به موجب قانون، ایجاد شده یا می‌شود، صرفاً با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود.» توضیح اینکه به موجب بند (۱۳) ماده (۱۱۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶ صرفاً «تصویب دستورالعمل‌های مربوط به تعیین تکلیف نیروی انسانی دستگاه‌هایی که ادغام، منحل، واگذار و یا وظایف آنها به دیگر دستگاه‌ها منتقل می‌شود» از جمله وظایف و اختیاراتی است که انجام آن به شورای عالی اداری واگذار گردید. ۳- با عنایت به اینکه «دانشگاه جامع» علمی - کاربردی با استناد به مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی تأسیس گردید و مصوبات شورای مذکور نیز از حیث اعتبار، در حکم قانون است، علیهذا اتخاذ تصمیم شورای عالی اداری به شرح مندرج در بند (۱) تصویب‌نامه دایر بر انتزاع، ادغام و تغییر عنوان دانشگاه مذکور و انتقال آن به وزارت کار و امور اجتماعی خارج از صلاحیت قانونی «شورای عالی اداری» و مآلاً مغایر با بندهای مندرج در ذیل ماده (۱۱۵) قانون مدیریت خدمات کشوری ناظر بر شمارش و احصاء وظایف و اختیارات شورای مذکور می‌باشد.

۴- سرانجام اینکه مصوبه شورای عالی اداری، در مغایرت صریح با تبصره (۳) ماده واحده قانون پذیرش دانشجو در آموزشکده‌های فنی و حرفه‌ای، مراکز تربیت معلم و دانشگاه شهید رجایی، مصوب ۱۳۸۹/۲/۱۹ می‌باشد که مقرر می‌دارد: «تا تصویب ساختار آموزشی

کشور، انتزاع آموزشکده‌های فنی و حرفه‌ای از وزارت آموزش و پرورش و همچنین انتزاع دانشگاه جامع علمی - کاربردی از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری ممنوع است.»
رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۲۶۹هـ/ب ۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

به استناد قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات پس از آن فهرست تصویب‌نامه‌های هیأت وزیران که در هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین و مقررات عمومی کشور بررسی و عدم مغایرت آنها با قوانین احراز شده ضمن تأیید مراتب به شرح پیوست اعلام می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۳۹۰هـ/ب ۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۴۳۰۴۰/۴۲۰۵۳ مورخ ۱۳۸۹/۲/۲۶، موضوع «آئین‌نامه اجرائی مواد (۳) و (۵) قانون بیمه‌های اجتماعی کارگران ساختمانی»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی

ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی الاثر خواهد بود.

«۱- به موجب ماده (۱) قانون بیمه های اجتماعی کارگران ساختمانی مصوب ۱۳۸۶ «کارگران شاغل در کارهای ساختمانی... نزد سازمان تأمین اجتماعی بیمه می شوند.»

۲- طبق تبصره ماده (۷) قانون مذکور «در صورت عدم پرداخت حق بیمه موضوع این قانون، سازمان طبق اختیارات مندرج در قانون تأمین اجتماعی برای وصول حق بیمه اقدام خواهد نمود.» نظر به اینکه پرداخت حق بیمه از جمله شروط بیمه شدن محسوب نمی گردد، علیهذا بند «ت» ماده (۱) آئین نامه که شمول آئین نامه را به کارگر ساختمانی منوط به پرداخت حق بیمه مقرر می داند، مغایر با قانون است.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۹۳۹۳ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۳۸۷۶۶/۱۷۷۹۲ مورخ ۱۳۸۹/۱/۲۹، موضوع «آئین نامه مدیریت، حفاظت و بهره برداری از غارهای کشور»، متعاقب بررسی ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی

جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می‌گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثربود.

«۱- به موجب ماده (۱) لایحه قانون خرید و تملک اراضی و املاک برای اجرای برنامه‌های عمومی، عمرانی و نظامی دولت، مصوب ۱۳۵۸/۱۱/۱۷ شورای انقلاب، دستگاه‌های اجرائی در صورت نیاز به اراضی، ابنیه، مستحقات، تأسیسات و سایر حقوق مربوط به اراضی... متعلق به اشخاص حقیقی یا حقوقی، مکلف به خرید و تملک عناوین مذکور برطبق مقررات مندرج در قانون می‌باشند، علیهذا تبصره (۱) ماده (۱۴) آئین‌نامه که دستگاه‌های ذی‌ربط را به خرید حقوق دامداری‌های مجاز، کشاورزان، باغداران و سکونت‌گاه‌های واقع در حریم غارها به موجب آئین‌نامه تنظیمی کارگروه تکلیف می‌نماید، مغایر با قانون است. ۲- واژه‌های «فون» و «فلور» مذکور در بند «ت» ماده (۱۳) آئین‌نامه از حیث عدم درج معادل فارس و عدم نگارش املائی لاتین، مغایر با قانون ممنوعیت بکارگیری اسامی، عناوین و اصطلاحات بیگانه مصوب ۱۳۷۵ می‌باشد.»

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۸۶ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۸)

شماره ۴۰۱۴۴هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۲۱

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۴۴۲۵۰/۲۴۷۵۶ مورخ ۱۳۸۹/۲/۶، موضوع «آئین‌نامه نحوه انتقال مالکیت آثار قابل احیاء به صندوق احیاء و بهره‌برداری از بناها و اماکن تاریخی و فرهنگی»، متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره

(۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنج (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی الاثر خواهد بود.

«با عنایت به بند «ز» ماده (۱۱۴) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی و...، مصوب ۱۳۸۳ ناظر بر تجویز «استفاده از سرمایه گذاری بخش خصوصی داخلی و خارجی» جهت احیاء و بهره برداری از بناها و اماکن تاریخی - فرهنگی، علیهذا اطلاق واژه «شخص حقوقی» مندرج در بند «ح» ماده (۱) آئین نامه که از حیث توسعه مصادیق، شامل اشخاص حقوقی عمومی نیز می شود، مغایر با بند «ز» ماده (۱۱۴) قانون مذکور می باشد.»

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۴۰۱۴۸ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۲۱

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۴۰۵۲۷/۲۷۰۵۷ مورخ ۱۳۸۹/۲/۸، موضوع «آئین نامه اجرائی حمایت از صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی»، متعاقب بررسی ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنج (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می گردد. بدیهی

است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی‌الاثراً خواهد بود.

«۱- به موجب بند (۲) ماده (۵) قانون حداکثر استفاده از توان فنی و مهندسی تولیدی و صنعتی و اجرائی کشور در اجرای پروژه‌ها و... «مصوب ۱۳۷۵» خروج ماشین‌آلات و تجهیزات موردنیاز... به صورت صادرات موقت با ارائه سفته... و با تأیید وزیر وزارتخانه ذی‌ربط و یا سازمان برنامه و بودجه مجاز است» علیهذا، ماده (۱۰) آئین‌نامه که به جای سفته، اخذ تعهد کتبی از مدیرعامل شرکت و به جای تأیید وزیر ذی‌ربط یا سازمان برنامه و بودجه، تأیید کارگروه موضوع ماده (۱۹) آئین‌نامه را کافی می‌داند، مغایر با قانون می‌باشد. ۲- بند «ج» ماده (۱۹) آئین‌نامه مبنی بر واگذاری صدور «مجوز خروج موقت ماشین‌آلات و تجهیزات...» به کارگروه موصوف، محل اختیارات مراجع مذکور در بند (۲) ماده (۵) قانون حداکثر استفاده از توان فنی و مهندسی تولیدی و...، و مآلاً مغایر با قانون می‌باشد.»

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۸۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۳)

شماره ۳۹۲۳۸ هـ/ب

۱۳۸۹/۶/۱۶

جناب آقای دکتر احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

بازگشت به رونوشت تصویب‌نامه هیأت محترم وزیران به شماره ۱۰۱۹۷۵/ت/۴۴۲۵۲ هـ مورخ ۱۳۸۹/۵/۲۷، موضوع «اساسنامه سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها»، و متعاقب بررسی‌ها و اعلام نظر مقدماتی «هیأت بررسی و تطبیق مصوبات دولت با قوانین» و مستنداً به صدر ماده واحده و تبصره (۴) الحاقی به «قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و

اصلاحات بعدی» و ماده (۱۰) آئین نامه اجرائی آن، مراتب متضمن اعلام نظر قطعی جهت اقدام لازم در مهلت مقرر قانونی و اعلام نتیجه به این جانب ابلاغ می گردد. بدیهی است پس از انقضای یک هفته مهلت مقرر در قانون، آن بخش از مصوبه که مورد ایراد قرار گرفته است ملغی الاثر خواهد بود. «۱- عبارت «دولت مجاز است وجوه حاصل از اجراء این قانون را... صرفاً جهت اجراء اهداف و تکالیف مقرر در مواد (۷ و ۸) این قانون در اختیار سازمان قرار دهد...» مندرج در پاراگراف دوم ماده (۱۵) قانون هدفمندکردن یارانه ها، مصوب ۱۳۸۸/۱۰/۱۵، مبین آن است که منابع سازمان منحصر است به وجوه حاصل از مواد (۸ و ۷) قانون، علیهذا صدر ماده (۲) اساسنامه که وجوه حاصل از ماده (۱۱) قانون مذکور را در کنار مواد (۷ و ۸) از جمله منابع سازمان محسوب نموده است مغایر با قانون است. ۲- به موجب ماده (۱۵) قانون هدفمندکردن یارانه ها «وزراء رفاه و تأمین اجتماعی، امور اقتصادی و دارائی، بازرگانی، راه و ترابری، جهاد کشاورزی، صنایع و معادن، نفت، نیرو و همچنین رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور عضو مجمع عمومی سازمان می باشند.» با عنایت به اینکه قانونگذار در مقام بیان بوده و اعضاء مجمع عمومی را به قید انحصار شمارش و احصاء نموده است، علیهذا ماده (۸) اساسنامه از حیث افزودن مقاماتی دیگر به اعضاء مجمع عمومی، مغایر با قانون می باشد. ۳- تبصره ذیل بند «ی» ماده (۷) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی...، در خصوص چگونگی انتخاب اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل شرکتهای دولتی با ملحوظ داشتن موادی از قانون تجارت، متضمن احکام خاصی می باشد، علیهذا ماده (۹) اساسنامه از حیث نحوه انتخاب اعضاء هیأت مدیره سازمان، در مغایرت با تبصره فوق الذکر قرار دارد. ۴- الف: مرجع عبارت «اشخاص مذکور» از حیث وجود اطلاق علاوه بر مقامات مندرج در ماده (۹) اساسنامه شامل اشخاص مورد نظر در ماده (۸) نیز می گردد. ب: به موجب ماده (۱۵) قانون هدفمندکردن یارانه ها، اعضای مجمع عمومی سازمان که از جمله مصادیق «اشخاص مذکور» ند به اعتبار

شخصیت حقوقی آنان، منصوب قانونگذار می‌باشند، علیهذا ماده (۱۰) اساسنامه از حیث واگذار نمودن حق «عزل و برکناری و موافقت با استعفای اشخاص مذکور به رئیس مجمع عمومی» مغایر با ماده (۱۵) قانون می‌باشد. ۵ - تجویز ماده (۱۳) اساسنامه به امکان واگذاری «وظایف و اختیارات رئیس مجمع عمومی به دیگر اعضا»، در مغایرت با تبصره (۷۲) دائمی قانون بودجه اصلاحی سال ۱۳۵۲ و بودجه سال ۱۳۵۳ کل کشور، مصوب ۱۳۵۲/۱۱/۷ می‌باشد که مقرر می‌دارد: «... نمایندگان سهام دولت در مجامع عمومی شرکت‌های دولتی مجازند از نظر تسریع و تسهیل انجام امور شرکت بر اساس ضوابطی که از طرف هیأت وزیران معین خواهد شد قسمتی از اختیارات خود را که لازم بدانند جز در مورد خطامشی کلی، افزایش یا کاهش سرمایه، تصویب بودجه و ترازنامه به وزیر و وزارتخانه‌ای که شرکت مربوط وابسته به آن می‌باشد و به عنوان رئیس مجمع عمومی عمل خواهد کرد واگذار نمایند.» ۶ - با عنایت به بند (۱) ماده (۱۶) اساسنامه عبارت «اتخاذ تصمیم» مندرج در بند (۱) ماده (۱۴) اساسنامه که متضمن معنای تصویب بودجه سازمان توسط مجمع عمومی می‌باشد مغایر با تبصره ماده (۱۲) و ماده (۱۵) قانون هدفمندکردن یارانه‌ها است که بر پیش‌بینی آن در لایحه بودجه سنواتی و تصویب آن توسط مجلس تأکید دارد. ۷ - عبارت «جهت تصویب» در انتهای بند (۱) ماده (۱۶) اساسنامه که بر تصویب بودجه پیشنهادی سازمان توسط مجمع عمومی دلالت دارد، مبنیاً بر ایراد فوق‌الذکر، مغایر با قانون می‌باشد. ۸ - به موجب صدر ماده (۱۵) قانون هدفمندکردن یارانه‌ها، دولت مجاز است «سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها را با استفاده از منابع (امکانات، نیروی انسانی و اعتبارات) موجود،... با لحاظ قانون برنامه ایجاد کرده یا با اصلاح ساختار و ادغام شرکت‌های موجود تأسیس نماید.» علیهذا، عبارت «ساختار سازمان با پیشنهاد مدیرعامل به تأیید رئیس مجمع عمومی می‌رسد»، مندرج در ماده (۱۵) اساسنامه از حیث توسعه دایره قانون علاوه بر مغایرت با صدر ماده (۱۵) قانون مذکور، در مغایرت با بند «الف» ماده (۲۹) و مواد (۳۱، ۳۳، ۳۴ و ۳۵)

قانون مدیریت خدمات کشوری است که تصریح می‌دارد: «سقف پست‌های سازمانی با رعایت راهبردهای مذکور در فصل دوم این قانون و با پیشنهاد و تأیید سازمان - مدیریت و برنامه‌ریزی کشور- به تصویب هیأت‌وزیران می‌رسد.»^۹ - با عنایت به بندهای «الف» و «ب» و تبصره (۲) از ماده (۲۱) و بند «د» ماده (۱۲۰) قانون مدیریت خدمات کشوری و مواد (۱۰ و ۱۱) قانون استخدام کشوری، انتقال یا مأموریت کارمندان به دستگاه‌های اجرائی، صرفاً ناظر بر کارمندان رسمی و ثابت است، علی‌هذا ماده (۲۳) اساسنامه که علاوه بر کارکنان رسمی و ثابت، امکان انتقال یا مأموریت کارکنان قراردادی دستگاه‌های اجرائی را به سازمان تجویز می‌نماید مغایر با قوانین مذکور می‌باشد. ۱۰- ماده (۲۴) اساسنامه از حیث اعطای اختیار وضع و تصویب آئین‌نامه‌های استخدامی به مجمع عمومی سازمان، مغایر با مواد (۵، ۱۲۱، ۱۲۳ و ۱۲۷) قانون مدیریت خدمات کشوری است که بر تصویب آن توسط هیأت وزیران تصریح می‌نماید.»

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۹۱ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۵)

۵. قانون اصلاح قانون راجع به منع توقیف اموال منقول و غیرمنقول متعلق به

شهرداری‌ها مصوب ۱۳۶۱ و الحاق دو تبصره به آن

ماده واحده - عبارت «در بانکها و یا» از متن ماده واحده قانون راجع به منع توقیف اموال منقول و غیرمنقول متعلق به شهرداری‌ها مصوب ۱۳۶۱/۲/۱۴ حذف و تبصره ذیل آن به تبصره (۳) اصلاح و تبصره‌های (۱) و (۲) به شرح ذیل به آن الحاق می‌گردد:

تبصره ۱- بانکها و مؤسسات اعتباری پرداخت‌کننده تسهیلات به شهرداری‌ها و سازمانهای وابسته برای وصول مطالبات خود از محل وثایق تسهیلات پرداختی، از شمول این ماده مستثنی می‌شوند.

تبصره ۲- شهرداری‌ها و سازمانها و مؤسسات و شرکتهای وابسته به آنها می‌توانند به منظور استفاده از تسهیلات بانکی، سند املاک اختصاصی خود را به عنوان وثیقه در رهن بانک قرار دهند.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و هفتم مرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۶/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۹۵ مورخ ۱۳۸۹/۶/۳۰)

۶. اصلاحیه

نظر به اینکه برابر نامه شماره ۳۹۳۱۸-۱۶/۶/۱۳۸۹ معاونت اداره کل اسناد و تنقیح قوانین مجلس شورای اسلامی در انتشار «قانون صیانت از دستاوردهای صلح آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران»^۱ مندرج در روزنامه رسمی کشور به شماره ۱۹۰۶۷-۱۳۸۹/۵/۲۶ اشتباهی صورت پذیرفته ضمن غذرخواهی مورد اصلاحی به شرح ذیل اعلام می‌گردد:

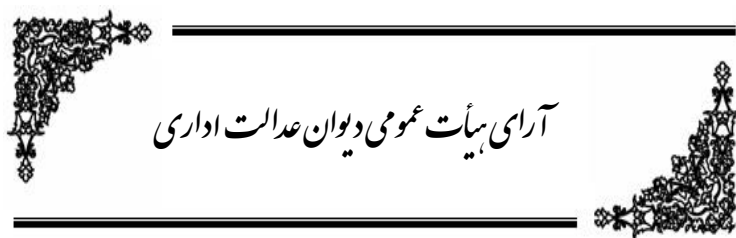
- در ماده ۵ بعد از عبارت «که» و قبل از عبارت «بازرسی» کلمه «به» از قلم افتاده است.

روزنامه رسمی کشور

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۹۱ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۵)

۱- قانون مذکور در صفحه ۲۱ شماره مردادماه ۱۳۸۹ این ویژه‌نامه چاپ شده است.

بخش دوم:

آرایی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

۱. رأی شماره ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری درخصوص

ممنوعیت تصدی به ساخت و فروش عینک طبی بدون جواز قانونی از وزارت بهداشت،

درمان و آموزش پزشکی

تاریخ: ۱۳۸۹/۵/۱۱

شماره دادنامه: ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷

کلاس پرونده: ۲۹۶/۸۹، ۲۹۷، ۲۹۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شکات: ۱- آقای سعید داراب نجف‌آبادی ۲- آقای حسین ولی محمدی ۳- آقای پیام

ولی.

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء بین دادنامه‌های شماره ۱۸۴۲ در پرونده کلاس ۴۹۴/۸۸/۵ و شماره ۱۸۴۳ در پرونده کلاس ۴۹۳/۸۸/۵ و شماره ۱۸۴۱ در پرونده کلاس ۶۰۲/۸۸/۵ شعبه ۵ دیوان همگی مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۶ مبنی بر رد شکایت با دادنامه شماره ۱۴۷۶ در پرونده کلاس ۵۶۴/۸۸/۶ شعبه ۶ دیوان مورخ ۱۳۸۸/۷/۷ مبنی بر ورود شکایت.

گردشکار: شکات طی دادخواست های تقدیمی جداگانه، با اعلام تعارض آراء به شماره دادنامه‌های فوق‌الذکر، که مشروح آنها ذیلاً بیان می‌گردد، تقاضای صدور رأی وحدت رویه نموده‌اند. الف - شعبه پنجم دیوان در رسیدگی به پرونده‌های کلاس ۴۹۴/۸۸، ۴۹۳/۸۸ و ۶۰۲/۸۸ موضوع شکایت ۱- آقای سعید داراب نجف‌آبادی ۲- آقای حسین ولی محمدی ۳- آقای پیام ولی به طرفیت شبکه بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و اداره اماکن شهرستان نظرآباد (ناجا) به خواسته ابطال دستور تعطیلی و یا پلمپ محل کار،

طی دادنامه‌های شماره ۱۸۴۲، ۱۸۴۳ و ۱۸۴۱ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۶، چنین انشاء رأی نموده است: شاکی در دادخواست تقدیمی از اداره بهداشت، درمان و آموزش پزشکی نظرآباد و اداره اماکن نظرآباد به علت مزاحمت از کسب و کار شکایت نموده، تقاضای رسیدگی را دارد. ابتدا موضوع در شعبه سوم دیوان رسیدگی و مستنداً به توضیحات نماینده شبکه بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مبنی بر اینکه شبکه بهداشت هیچ گونه دستوری در خصوص تعطیلی و یا پلمپ محل کار شاکی صادر ننموده است به عنوان عدم توجه شکایت به مستکی‌عنه قرار رد شکایت صادر گردیده و پرونده به این شعبه ارجاع و نسبت به طرف شکایت ردیف دوم (اماکن نظرآباد) رسیدگی شد. با توجه به مراتب فوق مدیر شبکه بهداشت نظرآباد طی نامه شماره ۶۱۰/ف/ش/م مورخ ۱۳۸۷/۹/۱۸، خطاب به فرماندهی انتظامی شهرستان نظرآباد اعلام نموده در خصوص مراکز ساخت و فروش عینک‌های طبی طبق رأی دیوان عدالت اداری به شماره نامه ۱/۹۱۶/۸۶/۱ ج مورخ ۱۳۸۷/۳/۱۴ و رأی وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور به شماره ۶۹۲ مورخ ۱۳۸۵/۷/۱۸، تأسیس موسسه ساخت و فروش عینک طبی لزوماً باید با اخذ مجوز از وزارت بهداشت و درمان ارائه گردد و هرگونه فعالیت خارج از این چارچوب فاقد وجاهت قانونی می‌باشد. مراتب جهت اقدام برابر مقررات ارسال می‌گردد و مراکز غیرقانونی را نیز اعلام نموده است. بنابراین شاکی مجوز کسب از شبکه بهداشت نداشته و طبق این نامه شبکه بهداشت و مصوبه جلسه شورای تامین شهرستان نظرآباد مورخ ۱۳۸۷/۸/۱۳ اداره اماکن شهرستان نظرآباد اقدام نموده و ایرادی به آن وارد نیست و تخلفی از مقررات واقع نشده است. لذا حکم به رد شکایت شاکی صادر و اعلام می‌گردد. ب - شعبه ششم دیوان در رسیدگی به پرونده کلاسه ۵۶۴/۸۸ موضوع شکایت خانم زهره لقائی به طرفیت اداره اماکن شهرستان نظرآباد به خواسته ابطال تعطیلی و بازگشائی محل کسب و تصدیق خسارت مستنداً به تبصره یک ماده ۱۳ قانون دیوان عدالت اداری طی دادنامه شماره

۱۴۷۶ مورخ ۱۳۸۸/۷/۷، چنین انشاء رأی نموده است: هر چند تصدی به امر ساخت عینک طبی به موجب تبصره ۳ ماده یک قانون آموزش مداوم جامعه پزشکی کشور مصوب ۱۳۷۵/۲/۱۲ محتاج به پروانه کار از وزارت بهداشت و درمان کشور است، با توجه به اوراق پرونده ملاحظه می‌شود، شاکی دارای پروانه کسب شماره ۱۸۸۸ می‌باشد و تاکنون مدرکی مبنی بر ابطال پروانه کسب مورد اشاره ارائه نگردیده است. بنابراین در وضع موجود صدور اختاریه پلمپ و ایضاً پلمپ واحد صنفی با بقاء پروانه کسب دارای ایراد است. لذا از این حیث با ابطال اقدامات انجام شده و تصدیق خسارت حکم به ورود شکایت شاکی صادر و اعلام می‌گردد.

هیأت عمومی دیوان در تاریخ فوق با حضور رؤسا، مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت عمومی

اولاً، تعارض در آراء فوق‌الذکر احراز می‌گردد. ثانیاً، نظر به اینکه مطابق تبصره ۳ ماده یک قانون آموزش مداوم پزشکی مصوب ۱۳۷۵ و مدلول رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۵۶ الی ۶۴ مورخ ۱۳۸۳/۲/۲۷ و رأی هیأت عمومی دیوان عالی کشور به شماره دادنامه ۶۹۲ مورخ ۱۳۸۵/۷/۱۸، تصدی به امر ساخت و فروش عینک طبی مستلزم داشتن پروانه کار از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌باشد و مطابق ماده ۹۱ قانون نظام صنفی مصوب ۱۳۸۲، در هر مورد که اشخاص حقیقی یا حقوقی مطابق قوانین جاری موظف به اخذ مجوز فعالیت یا پروانه تأسیس، بهره‌برداری یا اشتغال از وزارتخانه‌ها، مؤسسات، سازمان‌ها، شرکتهای دولتی، سایر دستگاه‌های دولتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است یا از نهادهای

عمومی غیردولتی می‌باشند، مکلفند علاوه بر دریافت مجوز فعالیت یا پروانه نسبت به اخذ پروانه کسب از اتحادیه مربوطه اقدام کنند. لذا دادنامه‌های شماره ۱۸۴۱، ۱۸۴۲ و ۱۸۴۳ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۶ شعبه پنجم در حدی که متضمن ممنوعیت تصدی به ساخت و فروش عینک طبی بدون جواز قانونی از وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌باشد، صحیح تشخیص و موافق اصول و موازین قانونی اعلام می‌گردد. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۹ و ماده ۴۳ قانون دیوان عدالت اداری برای شعب دیوان و سایر مراجع اداری ذیربط در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۷۷ مورخ ۱۳۸۹/۶/۷)

۲. رأی شماره ۲۰۰ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص حکم مقرر در تبصره ۲ ماده ۷ قانون تعدیل نیروی انسانی مصوب ۶۶ - موضوع تبدیل وضعیت مستخدمین پیمانی - با حاکمیت قانون مدیریت خدمات کشوری لغو نگردیده و قابلیت اجرا و اعمال دارد.

تاریخ: ۱۳۸۹/۵/۲۵

شماره دادنامه: ۲۰۰

کلاس پرونده: ۹۷۰/۸۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای سبزواری نژاد.

موضوع شکایت و خواسته: اعلام تعارض آراء بین دادنامه شماره ۲۰۱۸ مورخ

۱۳۸۸/۱۰/۲۹، در پرونده کلاس ۱۳۵۹/۲/۸۸، شعبه ۲ دیوان عدالت اداری مبنی بر رد

شکایت با دادنامه شماره ۹۲۴ مورخ ۱۳۸۷/۵/۲۰، در پرونده کلاسه ۴۷۹/۲۱/۸۷، شعبه ۲۱ دیوان عدالت اداری مبنی بر ورود شکایت.

گردشکار: شاکی طی دادخواست تقدیمی اعلام داشته است، شعب ۲۱ و ۲ دیوان عدالت اداری درخصوص تغییر وضعیت از پیمانی به رسمی، آراء معارضی صادر کرده‌اند که در هر دو پرونده شکات با مدرک دیپلم و بیش از هشت سال سابقه خدمت پیمانی در شغل یکسان در وزارت امور اقتصادی و دارائی و دانشگاه علوم پزشکی تهران به عنوان نیروی خدماتی مشغول خدمت بوده‌اند. وی نسبت به تغییر وضعیت از پیمانی به رسمی تصمیم مختلف اتخاذ گردیده است. به موجب آن آراء شعبه دوم با استدلال به اینکه سابقه اشتغال شاکی تا تاریخ ۱۳۸۶/۹/۱۵ کمتر از ۸ سال می‌باشد، شکایت را غیروارد دانسته و شعبه بیست و یکم با پذیرش شکایت حکم به ورود صادر کرده است. لذا با اعلام مراتب، خواهان صدور و ایجاد رأی وحدت رویه گردیده است که مشروح آراء به شرح زیر می‌باشد.

الف - شعبه ۲ دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده کلاسه ۱۳۵۹/۲/۸۸، موضوع شکایت آقای ابراهیم محمدی به طرفیت دانشگاه علوم پزشکی تهران و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس‌جمهور به خواسته تبدیل وضعیت استخدامی از پیمانی به رسمی طی دادنامه شماره ۲۰۱۸ مورخ ۱۳۸۸/۱۰/۲۹، چنین انشاء رأی نموده است، نظر به اینکه شاکی دارای مدرک متوسطه می‌باشد و وفق تبصره ۲ ماده ۷ نحوه تعدیل نیروی انسانی سازمان‌های دولتی در صورت داشتن ۸ سال خدمت پیمانی نامبرده می‌تواند تبدیل وضعیت گردد و تاریخ استخدام پیمانی وی ۱۳۸۰/۱/۱، می‌باشد که کمتر از ۸ سال سابقه پیمانی تا تاریخ اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری مورخ ۱۳۸۶/۹/۱۵ دارد، بنابراین شکایت مشارالیه را غیرموجه تشخیص و حکم به رد آن صادر و اعلام می‌گردد. ب - شعبه ۲۱ دیوان عدالت اداری در رسیدگی به پرونده کلاسه ۴۷۹/۲۱/۸۷ موضوع شکایت خانم راحله برقی شیرازی به طرفیت سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و به خواسته تبدیل

وضعیت از پیمانی به رسمی، طی دادنامه شماره ۹۲۴ مورخ ۱۳۸۷/۵/۲۰ چنین انشاء رأی نموده است: نظر به اینکه شاکیه دارای بیش از ۸ سال سابقه خدمت اداری دارد و برابر ماده ۲ قانون تعدیل نیروی انسانی، پس از ۸ سال سابقه خدمت تبدیل وضعیت از پیمانی به رسمی منع قانونی ندارد و ماده ۵ قانون استخدام کشوری تصریح می‌نماید که در پست‌های ثابت سازمانی استخدام به صورت پیمانی خلاف قانون می‌باشد، بنابراین با عنایت به مستندات مذکور و ابلاغ شماره ۲/۲۴/۱۴۷۵ مورخ ۱۳۷۹/۲/۲۷ و تاریخ شروع قرارداد ایشان که از تاریخ ۱۳۷۹/۱/۱ دارای بیش از ۸ سال سابقه می‌باشند و نیز دارای مدرک دیپلم می‌باشند و در لیست ثابت سازمانی مسئول خدمات اداری مشغول به خدمت می‌باشد شکایت شاکیه وارد تشخیص و مستنداً به ماده ۱۳ قانون دیوان عدالت اداری حکم به ورود شکایت شاکی و الزام اداره خوانده به تبدیل وضعیت شاکی از پیمانی به رسمی صادر و اعلام می‌گردد. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت عمومی

اولاً، تعارض در آراء فوق‌الذکر محرز می‌باشد. ثانیاً، نظر به اینکه مطابق ماده ۱۲۷ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶، کلیه قوانین و مقررات عام و خاص مغایر این قانون از تاریخ لازم‌الاجراء شدن آن ملغی اعلام شده است و قانون مذکور متضمن حکمی درخصوص تغییر وضعیت استخدامی مستخدمینی که قبل از اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری به استخدام پیمانی درآمده‌اند نمی‌باشد، در نتیجه حکم مقرر در تبصره ۲ ماده ۷ قانون تعدیل نیروی انسانی مصوب ۱۳۶۶ که تبدیل وضع مستخدمین پیمانی به رسمی را منوط به داشتن ۸ سال سابقه خدمت به صورت پیمانی در همان دستگاه دانسته، با

حاکمیت قانون مدیریت خدمات کشوری لغو نگردیده و قابلیت اجراء و اعمال دارد. بنا به مراتب فوق حکم شعبه بیست و یکم دیوان به شماره دادنامه ۹۲۴ مورخ ۱۳۸۷/۵/۲۰ در حدی که متضمن این معنی باشد، صحیح تشخیص و موافق اصول و موازین قانونی اعلام می‌گردد. این رأی به استناد بند ۲ ماده ۱۹ و ماده ۴۳ قانون دیوان عدالت اداری برای شعب دیوان و سایر مراجع اداری ذیربط در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۸۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۳)

۳. رأی شماره ۲۰۸ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در خصوص ابطال ماده ۱۶

آیین‌نامه تقاضا و اشتراک تلفن همراه در خصوص اعطاء مجوز به شرکت ارتباطات سیار در قطع کلیه خطوط ارتباطی مشترکی که بدهی یک خط تلفن وی بیش از میزان ودیعه آن باشد.

تاریخ: ۱۳۸۹/۶/۱

شماره دادنامه: ۲۰۸

کلاس پرونده: ۹/۸۹

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شاکی: آقای یوسف احدزاده.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال قسمت ذیل ماده ۱۶ اصلاحی آیین‌نامه تقاضا و اشتراک تلفن همراه.

گردشکار: شاکی به شرح دادخواست تقدیمی اعلام نموده است: ماده ۱۶ اصلاحی آیین‌نامه تقاضا و اشتراک تلفن همراه بیان می‌دارد «در صورتی که تلفن همراه به علت عدم پرداخت بدهی یا هر علت دیگر ناشی از قصور یا تقصیر مشترک، قطع و ظرف مدت

دو ماه از تاریخ قطع، مشترک موجبات وصل مجدد آن را فراهم ننماید، با اخطار کتبی یک ماه مطابق فرم نمونه پس از انقضای مهلت نسبت به سلب امتیاز تلفن همراه قطع شده اقدام خواهد شد و در صورتی که بدهی مازاد بر ودیعه باشد، نسبت به قطع سایر امکانات مخابراتی و توقیف سایر ودایع، مناسب با میزان بدهی اقدام و در صورت عدم تکافو از طریق مجاری قانونی نسبت به وصول آن پیگیری خواهد شد. «با عنایت به صلاحیت و حدود اختیارات مجمع عمومی شرکت مخابرات ایران موضوع ماده ۴ قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران که مقرر می‌دارد: «تعرفه خدمات مخابراتی و سپرده و ودیعه و حق اشتراک و اضافه و مکالمات و هزینه تغییر مکان وسایل مخابراتی مشترکین از طرف شرکت تهیه و پس از تصویب مجمع عمومی به موقع اجرا گذارده خواهد شد.» علاوه بر این که مفاد ماده مزبور ارتباطی با قطع ارتباط مخابراتی مشترکین ندارد و متضمن حکمی در این باب نیست، اساساً اطلاق عبارت ذیل ماده ۱۶ اصلاحی فوق‌الذکر که مقرر می‌دارد «در صورتی که بدهی مازاد بر ودیعه باشد، نسبت به قطع سایر امکانات مخابراتی و توقیف سایر ودایع متناسب با میزان بدهی اقدام و در صورت عدم تکافو از طریق مجاری قانونی نسبت به وصول آن پیگیری خواهد شد.» مفهم اختیار شرکت مخابرات ایران در قطع سایر ارتباطات مخابراتی مشترکین در قبال تأمین بدهی مشترک در یک مورد خاص می‌باشد و خلاف ماده ۴ قانون تأسیس شرکت مخابرات ایران و خارج از اختیارات مربوطه می‌باشد. لذا متقاضی ابطال آن می‌باشم. سرپرست دفتر حقوقی شرکت ارتباطات سیار ایران در پاسخ به شکایت شاکی، طی نامه شماره ۳۰۳/۲۱۷۴۶ مورخ ۱۳۸۹/۲/۲۸، اعلام داشته است:

۱- شرکت مخابرات به موجب قانون اختیارات لازم برای تصویب آیین‌نامه‌ها و بخشنامه‌های مرتبط با خدمات مورد ارائه را دارد و آیین‌نامه تقاضا و اشتراک تلفن همراه در چارچوب اختیارات قانونی شرکت مخابرات تصویب شده است چه یکی از ابزارهای لازم برای تضمین وصول بهای خدمات ارائه‌شده و جلوگیری از اضافه شدن به بدهی جلوگیری از ایجاد کارکرد و قطع ارتباط خطوط دیگر ثبت شده به نام مشترک مدیون می‌باشد.

۲- قطع ارتباط تلفن همراه صرفاً مجوز آیین‌نامه‌ای ندارد بلکه مجوز قراردادی نیز دارد. بدین توضیح که بند ۴ فرم تعهدات مشترک تلفن همراه مشتمل بر ماده‌ای است که به موجب آن مشترک به شرکت مخابرات حق داده است که در صورت ایجاد بدهی برای تلفن همراه و سلب امتیاز آن شرکت بتواند نسبت به قطع خطوط تلفن همراه دیگر ثبت شده به نام مشترک اقدام نماید. ۳- شرکت ارتباطات سیار در غالب موارد در مواردی اقدام به قطع تلفن می‌نماید که رأی علیه مشترک مدیون صادر شده و دستور قضایی مبنی بر قطع تلفن‌های همراه ثبت‌شده به نام وی اخذ شده باشد. ۴- اگرچه آیین‌نامه و فرم تعهدات اجازه قطع تلفن همراه را می‌دهد، لیکن از آنجا که قطع تلفن و عدم کارکرد آن قبل از هر چیز سبب تضرر و توقف درآمد شرکت می‌گردد، شرکت بلافاصله پس از مراجعه مشترک به شرکت و فراهم آوردن موجبات پرداخت، تقسیط و یا اخذ مهلت و یا فرصت دفاع در دادگاه شرکت نسبت به وصل خطوط اقدام می‌نماید، لذا رد شکایت نامبرده مورد استدعاست.

هیأت عمومی دیوان در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی‌البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می‌نماید.

رأی هیأت عمومی

اولاً: در مواردی که بین مشترک تلفن همراه و شرکت مخابرات ایران قراردادی منعقد شده باشد تا در صورت عدم پرداخت صورت حساب در دو دوره متوالی شرکت حق سلب اشتراک و لغو امتیاز تلفن همراه و برداشت طلب خود از محل ودیعه و یا عدم تکافو نسبت به قطع سایر خطوط ارتباطی و برداشت از سایر ودایع را داشته باشد، به موجب ماده ۱۰ قانون مدنی این قرارداد معتبر و نافذ خواهد بود و درغیر این صورت شرکت فاقد چنین حق و اختیاری می‌باشد. ثانیاً: اطلاق عبارت ماده ۱۶ اصلاحیه آیین‌نامه تقاضا و اشتراک تلفن

همراه مصوب ۱۳۸۳/۶/۲۵ مدیرعامل شرکت مخابرات ایران، که شامل اعم از موارد قرارداد و غیر قرارداد بین مشترک و شرکت مخابرات می‌گردد، و در قوانین موضوعه نیز چنین حق و اختیاری به طور مطلق برای شرکت مذکور داده نشده است، مغایر قرارداد و مغایر ماده ۱۰ قانون مدنی تشخیص و به استناد بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۵ ابطال می‌گردد. بدیهی است اختیار مندرج در ماده ۱۶، منحصرأ ناظر بر موارد قراردادها خواهد بود.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۹۵ مورخ ۱۳۸۹/۶/۳۰)

بخش سوم:

استقانات قضایی و نظریات مشورتی^۲

۱- استقانات قضایی دفتر آموزش روحانیون و تدوین متون فقهی از مراجع عظام تقلید

۲- نظریات مشورتی اداره کل امور حقوقی و اسناد و امور مترجمین قوه قضائیه

الف: استفتانات قضایی

۱. استفتاء ۶۹۷۵: حکم لق کردن دندان

پرسش:

در مورد لق کردن دندان دیگری بفرمایید:

۱. در صورتی که دندان لق شده قابل درمان باشد و قصاص به همان اندازه ممکن باشد آیا قصاص جاری می‌شود؟

۲. در صورتی که دندان لق شده در حکم دندان فاسد باشد و باید توسط پزشک کنده شود آیا قصاص جاری است و در فرض جریان قصاص آیا برای قصاص آن، دندان جانی به همان صورت لق می‌گردد یا کنده می‌شود؟

پاسخ:

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

قصاص مخصوص به قلع و کندن دندان است و در صورت لق شدن دیه دارد و دیه آن دو ثلث دیه یک دندان است.

(۱۰ صفر المظفر ۱۴۲۹ هـ.ق.)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

۱. در فرض امکان قصاص مجنی علیه حق قصاص دارد ولی قصاص در این گونه موارد مشکل است چون رعایت مماثلت مشکل است.

۲. در این مورد تنها ارش لازم است.

(۱۳۸۶/۱۱/۱۱)

آیت الله العظمی سید عبدالکریم موسوی اردبیلی

اگر قصاص با رعایت تماثل ممکن باشد قصاص جایز است.

(۱۳۸۷/۱۰/۲۱)

آیت الله العظمی حسین نوری همدانی

۱ و ۲. در هیچ کدام از دو مورد، جای قصاص نیست ولی باید دیه جنایت پرداخته شود.
(۱۳۸۶/۱۱/۲۰)

۲. استفتاء ۷۰۲۵: حکم تعیین اجمالی قیمت در بیع

پرسش:

در صورتی که بایع و مشتری یا یکی از آنها در وقت عقد بیع از قیمت بازار خبر نداشته باشند و بگویند فروختیم به هر قیمتی که در بازار (قیمت سوقیه) هست و نام بازار معینی را ذکر کنند آیا بیع صحیح است؟

پاسخ:

آیت الله العظمی محمد تقی بهجت(ره)
اگر به نحو تعیین اجمالی طوری باشد که موجب غرر نشود، صحیح است.
(۱۳۸۷/۱۰/۱۰)

آیت الله العظمی لطف الله صافی گلپایگانی
صحیح نیست.

(۲۵ شعبان ۱۴۲۹ هـ.ق)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی
این گونه عقدها باطل است.

(۱۳۸۷/۰۵/۳۰)

۳. استفتاء ۷۰۲۷: مناط صحت و بطلان معامله

پرسش:

با عنایت به این که در ماده ۳۴۸ قانون مدنی ایران آمده است: «بیع چیزی که خرید و فروش آن قانوناً ممنوع است، باطل است» بیان فرمایید: آیا منع قانونی موجب می شود

مبیع همانند مواردی که شرعاً خرید و فروش آن حرام و باطل است (مثل بیع میته، خمر و آلات قمار) در این گونه موارد نیز حرام و باطل باشد یا منع قانونی صرفاً حرمت تکلیفی می‌آورد اما در صحت معامله تأثیری ندارد و یا موارد مختلف است و در برخی موارد، معامله صحیح و در برخی موارد باطل و در برخی موارد غیر نافذ بوده و محتاج به اجازه است؟ به طور مثال: قانون، بیع سلاح و مهمات یا مواد مخدر یا فروش سیگار به افراد زیر ۱۸ سال را ممنوع نموده؛ حال اگر علی رغم منع قانونی، معامله‌ای صورت پذیرد چه حکمی دارد؟ یا فروش اموال عمومی و دولتی تحت شرایطی و توسط دولت مجاز است اما افراد دیگر نمی‌توانند اقدام به خرید و فروش کنند حال اگر شخصی بی‌اعتنا به این منع قانونی، مثلاً اقدام به فروش بخشی از یک پارک به شخص دیگر جهت احداث شهرک بازی نماید و دولت نیز پس از فروش بیع مزبور را اجازه دهد آیا اجازه دولت در این مورد مؤثر است و بیع را نافذ می‌کند یا تأثیری نداشته و بیع باطل است؟ و به طور کلی ملاک صحت و بطلان در این گونه موارد چیست؟

پاسخ:

آیت الله العظمی محمد تقی بهجت (ره)

ملاک صحت و بطلان و حلیت و حرمت آن، مسائل و احکام شرعیه است.

(۱۳۸۷/۱۰/۱۰)

آیت الله العظمی لطف الله صافی گلپایگانی

به طور کلی منع قانونی که معمولاً برای حفظ نظم و مصالح دیگر است گرچه باید رعایت شود و هرج و مرج نباشد لکن صحت و بطلان معامله بر اساس حکم شرع است و قانون بما هو قانون، موجب بطلان یا صحت معامله نمی‌شود و در مورد سؤال موارد مختلف است باید خصوص مورد ملاحظه شود که آیا با حکم شرع مطابق است یا نه و هر موردی حکم خاص خود را دارد.

(۲۱ رمضان ۱۴۲۹ هـ. ق.)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی
موارد مختلف است در بعضی از موارد بطلان است مانند بیع مواد مخدر، در بعضی موارد حرمت تکلیفی است، مانند بیع سلاح به ادای دین.

(۱۳۸۷/۰۶/۱۶)

آیت الله العظمی سید عبدالکریم موسوی اردبیلی
سعه و ضیق مفاد قانونی از قانونگذار سؤال شود، ولی از نظر شرعی، چنانچه واجد شرایط مذکور در رساله باشد، محکوم به صحت است والا باطل می‌باشد.

(۱۳۸۷/۱۰/۱۰)

۴. استفتاء ۷۰۴۸: حکم عقد اجاره در فرض عدم قدرت اجیر بر انجام عمل

پرسش:

هرگاه شخص ثالث مزاحم اجیر گردد به طوری که اجیر نتواند عمل مورد اجاره را انجام دهد، مثلاً نتواند لباس را خیاطت کند، بفرماید:
اولاً: چنانچه این مزاحمت قبل از قبض عین مورد عمل توسط اجیر باشد، آیا هر یک از اجیر و مستأجر حق فسخ دارند؟
ثانیاً: در صورتی که مزاحمت بعد از قبض باشد هر کدام از اجیر و مستأجر حق فسخ دارند یا خیر؟

پاسخ:

آیت الله العظمی لطف الله صافی گلپایگانی
اولاً و ثانیاً: در مفروض سؤال چنانچه قید مباشرت اجیر نشده باشد اجیر می‌تواند عمل را به دیگری واگذار کند ولی ظاهر تعیین اجیر، بدون تصریح به شرط مباشرت یا عدم آن اعتبار مباشرت است بنابراین اجاره خود به خود باطل و منفسخ می‌شود در هر دو صورت.
(۱۳ رمضان ۱۴۲۹ هـ.ق)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی
شخص اجیر (خیاط) حق گرفتن اجرت ندارد و اگر در حفظ متاع کوتاهی نکرده ضامن نیست.

(۱۳۸۷/۰۶/۱۸)

آیت الله العظمی سید عبدالکریم موسوی اردبیلی
اگر عمل به اجاره غیر ممکن شده، اجاره باطل است.

(۱۳۸۷/۱۰/۱۰)

۵. استفتاء ۷۱۴۹: حکم وقف قسمتی از منافع عین

پرسش:

آیا به نظر حضرت عالی وقف بعضی از منافع عین صحیح است، مثلاً فقط شیر حیوان شیرده را وقف کنند و گوشت و پشم آن را برای خود باقی بگذارد یا منافع عبد را در نصف روز برای فقرا وقف کند؟

پاسخ:

آیت الله العظمی جعفر سبحانی
هرگاه صیغه وقف به این نحو اجرا شود که «وقف می شود تا نیمی از منافع آن برای خودم و نیمی دیگر برای فقرا» این از مقوله وقف به خود است و باطل است و اگر بگویند نیمی از منافع آن را وقف می کنم و نیمی دیگر به حکم مالکیت خودم باقی بماند اشکال ندارد.

(۱۰ صفر المظفر ۱۴۳۰ هـ.ق)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی
آری این صحیح است ولی به این معنا که خود عین موقوفه است منتهی از جهت منفعت خاص.

(۱۳۸۷/۱۰/۱۶)

ب: نظریات مشورتی

۱. کسر قیمتی که در نتیجه تصادف حاصل می‌شود قابل مطالبه است.

کسر قیمتی که در نتیجه تصادف حاصل می‌شود طبق ماده ۲ قانون رسیدگی به خسارات ناشی از تصادفات رانندگی توسط وسیله نقلیه موتوری مصوب ۱۳۴۵/۹/۱۳ قابل مطالبه است.

(نظریه شماره ۷/۵۰۸۷ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۶)

۲. نظر سازمان جهاد کشاورزی در مورد تشخیص تغییر کاربری زمین کشاورزی و

باغ، به منزله نظر کارشناس رسمی دادگستری است.

نظر سازمان جهاد کشاورزی در همه موارد- به جز تعیین قیمت روز- در مورد تشخیص تغییر کاربری زمین کشاورزی و باغ، برای مرجع قضائی به منزله نظر کارشناس رسمی دادگستری است و نظر این سازمان ملاک عمل می‌باشد. مع هذا اگر کسی به میزان و مساحت اراضی موضوع تغییر کاربری اعتراض داشته باشد و دادگاه نظر سازمان مذکور را موافق اوضاع و احوال قضیه و صحیح نداند، باید موضوع را به هیأت کارشناسان ارجاع دهد تا به اعتراض مدعی حق رسیدگی کنند. در این صورت پرداخت هزینه هیأت کارشناسان به عهده معترض است.

(نظریه شماره ۷/۵۳۷۸ مورخ ۱۳۸۸/۸/۲۶)

۳. حکم صادره از دادگاه خارجی قابل اجرا است.

حکم صادره از دادگاه خارجی در صورتی که واجد شرایط مقرر در بندهای ذیل ماده ۱۶۹ قانون اجرای احکام مدنی باشد در ایران قابل اجرا است و توجهاً به بند ۸ ماده مذکور،

دستور اجرای حکم از طرف مقامات صلاحیتدار کشور صادرکننده حکم یکی از این شرایط است که با صدور این دستور ضرورتی برای احراز قطعیت حکم توسط مقامات قضائی در ایران نیست.

(نظریه شماره ۷/۵۰۹۵ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۷)

۴. طرح دعوی ابتدا بطرفیت وزارت نیرو به خواسته الزام خوانده به صدور پروانه

حفر چاه قابلیت استماع ندارد.

با توجه به مواد ۳۱ و ۴۰ قانون توزیع عادلانه آب، طرح دعوی ابتدا بطرفیت وزارت نیرو بخواسته الزام خوانده به صدور پروانه حفر چاه قابلیت استماع ندارد. در صورتیکه وزارت نیرو (اداره آب) خواسته متقاضی حفر و بهره‌برداری چاه را وارد ندانسته به رد آن اظهار نظر نماید، معترض به رأی وزارت نیرو می‌تواند به دادگاههای صالح مراجعه نماید.

(نظریه شماره ۷/۵۱۱۰ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۸)

۵. قرار رد تقاضای اجرای حکم خارجی در صورت عدم اعتراض و یا در صورت

اعتراض پس از قطعیت، اعتبار امر مختوم را پیدا می‌کند.

قرار رد تقاضای اجرای حکم خارجی در صورت عدم اعتراض و یا در صورت اعتراض پس از قطعیت، اعتبار امر مختوم را پیدا می‌کند و قابل طرح مجدد نیست. قرار رد تقاضای اجرای حکم خارجی با استناد ماده ۱۷۵ قانون اجرای احکام مدنی باید به متقاضی ابلاغ شود.

باتوجه به ماده ۵۲۹ قانون آیین دادرسی در امور مدنی که سایر قوانین و مقررات را در موارد مغایر لغو کرده است مهلت پژوهشخواهی از قرار ردّ تقاضا بیست روز از تاریخ ابلاغ است.

پژوهشخواهی (تجدیدنظرخواهی) از قرار ردّ تقاضا با استنباط از ماده ۱۷۶ قانون اجرای احکام مدنی که در جلسه اداری فوق العاده به اعتراض رسیدگی می شود، نیاز به تقدیم دادخواست و رعایت تشریفات قانونی از جمله ماده ۳۴۶ قانون آیین دادرسی در امور مدنی ندارد.

مرجع رفع ابهام از احکام قابل اجرای خارجی که دارای ابهام و اجمال باشد دادگاه عمومی است که دستور اجرای حکم را داده و اجرای احکام باید وفق نظر دادگاه مذکور اقدام نماید.

باتوجه به اینکه قانون نحوه اجرای محکومیت های مالی اختصاص به احکام صادره از دادگاههای ایران دارد و پذیرش اعسار محکوم علیه طبق مقررات یاد شده مانع حبس محکوم علیه تا زمان تأدیه محکوم به می شود لذا قابل تسری به احکام دادگاههای خارجی نیست.

اعمال قانون اصلاح ماده ۱۸ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب بهمن ۱۳۸۵ ناظر به موارد منصوص در ماده واحده مرقوم بوده و قابل تسری به قرار ردّ تقاضای اجرای حکم دادگاه خارجی نیست.

(نظریه شماره ۷/۵۱۱۵ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۹)

۶. اوراق چاپی دادخواست طریقت دارد نه موضوعیت.

از آنجا که اوراق چاپی دادخواست طریقت دارد نه موضوعیت، از این رو چاپی نبودن این برگها و استفاده از برگهای همانند سازی شده رایانه ای و یا تصویر گرفته شده، بشرط رعایت نکات برشمرده در ماده ۵۱ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی مصوب ۱۳۷۹ مانعی ندارد و جواز برای خودداری از پذیرش آن ملاحظه نمی شود.

(نظریه شماره ۷/۵۱۱۶ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۹)

۷. منابع فقهی معتبر می‌تواند در تفسیر عذر موجه عدم تمکین مورد توجه قرار

گیرد.

طبق اصل ۱۶۷ قانون اساسی، هرگاه قانون نسبت به موضوعی ساکت باشد، قاضی موظف است با استناد به منابع معتبر اسلامی یا فتاوی معتبر حکم قضیه را صادر نماید، بنابراین منابع فقهی معتبر هم می‌تواند در تفسیر عذر موجه عدم تمکین مورد توجه قرار گیرد.

(نظریه شماره ۷/۵۱۱۷ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۹)

۸. قاعده تفسیر به نفع متهم در مرحله اجرای احکام نیز جاری است.

قاعده تفسیر به نفع متهم و تفسیر مضیق قوانین در امور جزائی در مرحله اجرای احکام نیز جاری است ولی این امر به عهده دادگاهی است که حکم زیر نظر آن اجرا می‌شود.

(نظریه شماره ۷/۵۱۲۱ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۹)

۹. کسی که مالی را با کلاهبرداری تحصیل کند مالک آن نیست و جواز فروش آن را

ندارد.

کلاهبرداری و فروش مال غیر، مصداق دو بزه مستقل و درخور مجازات قانونی مصرح خود هستند. کسی که مالی را با کلاهبرداری تحصیل کند و با شکایت مالباخته به مجازات و رد مال محکوم شود، مالک آن مال نیست و جواز فروش آن را ندارد و اگر به غیر فروخت مرتکب بزه فروش مال غیرشده است و درخور مجازات قانونی حسب مورد خواهد بود.

(نظریه شماره ۷/۵۱۲۲ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۹)

۱۰. اقدام کفیل در پرداخت جزای تقدی رافع مسؤولیت کفیل و وثیقه‌گذار نمی‌شود.

پس از تحقق تخلف کفیل یا وثیقه‌گذار و صدور دستور ضبط وثیقه یا اخذ وجه الکفاله طبق ماده ۱۴۰ قانون آیین دادرسی در امور کیفری، اقدام کفیل در پرداخت جزای نقدی موضوع دادنامه قانوناً مانع اخذ وجه الکفاله نیست و رافع مسؤولیت کفیل و وثیقه‌گذار نمی‌شود.

منظور قانونگذار از عبارت «متهم حضور نیافته» در ماده ۱۴۵ قانون یادشده اعم از عدم حضور در مرحله دادرسی و دادگاه یا اجرای احکام است و ملاک در اخذ وجه الکفاله احراز تخلف کفیل در معرفی متهم طبق ماده ۱۴۰ قانون مرقوم است که لزوماً منوط به صدور حکم قطعی و قطعیت حکم نیست.

(نظریه شماره ۷/۵۱۲۷ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۹)

۱۱. دارنده چک مسافرتی در صورت مفقود شدن چک می‌تواند درخواست ابطال چکهای

مورد اشاره را کرده و وجه چکها را از بانک مطالبه نماید.

بند ۴ ماده ۱ قانون صدور چک با الحاقات و اصلاحات بعدی چک مسافرتی (تضمینی) را تعریف نموده بدین ترتیب که چک مسافرتی از اسناد در وجه تلقی می‌گردد زیرا چنین چکی در حکم اسکناس است و دارنده آن می‌تواند با رعایت مقررات مربوط وجه آنرا در هر محلی که بخواهد دریافت نماید بنابه مراتب فوق مواد ۳۲۰ از قانون تجارت راجع به گم شدن سند در وجه حامل است، در مورد چکهای مسافرتی حاکمیت ندارد. لیکن این امر مانع این نیست که دارنده چک مسافرتی در صورت مفقود شدن چک مطابق تبصره های ۳ و ۲ ماده ۱۴ اصلاحی ۷۲/۸/۱۱ قانون مذکور به دادگاه مراجعه و درخواست ابطال چکهای مورد اشاره را کرده و پس از اثبات ادعا و صدور حکم قطعی برابطال آنها، وجه چکها را از بانک مطالبه نماید.

(نظریه شماره ۷/۵۱۳۳ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۹)

۱۲. منع قانونی در خصوص اینکه بایع با شرطی حقوق قانونی خود را به دیگری صلح

کند یا انتقال دهد وجود ندارد.

خيار حقی مالی است و مانند سایر حقوق مالی می تواند مورد انتقال یا صلح قرار گیرد. بنابراین در بیع شرط موضوع ماده ۴۵۸ قانون مدنی و در معاملات با حق استرداد موضوع مواد ۳۳ و ۳۴ قانون ثبت منع قانونی در خصوص اینکه بایع شرطی در مدت زمان خيار شرط، حقوق قانونی خود در این مورد را به دیگری صلح کند یا انتقال دهد وجود ندارد و چنین انتقالی باطل نیست.

(نظریه شماره ۷/۵۱۶۱ مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۹)

۱۳. رسیدگی به اعتراض کسانی که تابعیت آنها در شورای تأمین شهرستان رد شده، در

صلاحیت دادگاههای عمومی است.

باتوجه به ماده ۴۵ قانون ثبت احوال و رأی وحدت رویه شماره ۶۵۸ مورخ ۱۳۸۱/۱/۲۰ هیأت عمومی دیوانعالی کشور هرگاه هویت و تابعیت افراد مورد تردید واقع گردد و مدارک لازم جهت اثبات آن ارائه نشود، مراتب برای اثبات هویت به مراجع انتظامی و برای اثبات تابعیت به شورای تأمین شهرستان ارجاع و موضوع بررسی و به اداره ثبت احوال گزارش و مرجع مربوطه براساس گزارش شورای مذکور مبادرت به اتخاذ تصمیم می نماید. رسیدگی به اعتراض کسانی که تابعیت آنها در شورای تأمین شهرستان رد شده، در صلاحیت دادگاههای عمومی است.

(نظریه شماره ۷/۵۲۱۴ مورخ ۱۳۸۸/۸/۲۳)

۱۴. شکایت شاکی به علت بروز عوارض بعدی قابل طرح است.

هرگاه پس از صدور حکم و قطعیت آن، آثاری در مصدوم ظاهر شود که نوع بزه ارتكابی

را تغییر دهد و ناشی از همان صدمه باشد (مثل اینکه ایراد صدمه ساده چشم مطرح بوده ولی پس از صدور حکم قطعی، شاکی بر اثر همان صدمه، بینائی خود را از دست بدهد) در اینصورت شکایت شاکی بعلت بروز عوارض بعدی قابل طرح است و دادسرا موظف به رسیدگی نسبت به این موضوع و در صورت اقتضاء صدور کیفرخواست است و دادگاه نیز با لحاظ حکم قبلی رأی مقتضی را صادر می نماید. اما حکم قطعی دادگاه در خصوص صدمات مطروحه در پرونده بدون بروز عوارض بعدی که باعث تغییر نوع بزه عنوان شده در پرونده باشد واجد اعتبار امر مختومه است حتی اگر دادگاه در تعیین میزان ازش مرتکب اشتباه شده باشد. در این مورد صرفاً می توان به طریق فوق العاده شکایت از حکم قطعی که در قانون پیش بینی شده است نسبت به تصحیح حکم اقدام نمود.

(نظریه شماره ۷/۵۲۲۹ مورخ ۱۳۸۸/۸/۲۳)

۱۵. در تعدیل اجاره بها حکم صادره جنبه اعلامی داشته و نیازی به صدور اجرائیه ندارد.

در تعدیل اجاره بها دادگاه با جلب نظر کارشناس حکم به افزایش اجاره بها از مبلغ معینی به مبلغ معین دیگر صادر می نماید و لذا حکم جنبه اعلامی داشته و نیازی به صدور اجرائیه ندارد و دعوی مزبور غیرمالی می باشد. ولی اگر دعوی شامل مطالبه مابه‌التفاوت اجاره بهاء هم باشد این قسمت از دعوی مالی می باشد و نیم عشر بر مبنای آن (دعوی مالی) محاسبه و اخذ می شود.

(نظریه شماره ۷/۵۲۴۴ مورخ ۱۳۸۸/۸/۲۳)

۱۶. مرجع تجدیدنظر آرای شوراها در صورت نقض رأی شورا بایستی رسیدگی

ماهیتی نموده و اتخاذ تصمیم مقتضی نمایند.

با توجه به اطلاق ماده ۳۱ قانون شوراها حل اختلاف مصوب ۱۳۸۸ و اینکه تفکیکی

بین حکم و قرار قائل نشده و اینکه مقررات قانون آیین دادرسی در امور مدنی در خصوص اعاده پرونده به دادگاههای بدوی پس از نقض قرار تجدیدنظرخواسته توسط دادگاههای تجدیدنظر جهت رسیدگی ماهوی قابل تسری به آرای شوراهای حل اختلاف نیست و با توجه به قسمت اخیر ماده ۳۱ قانون یادشده که دادگاه عمومی را به عنوان مرجع تجدیدنظر آرای شوراهای مذکور در صورت نقض رأی شورا اعم از اینکه حکم باشد یا قرار، شناخته، مراجع مذکور رأساً بایستی رسیدگی ماهیتی نموده و اتخاذ تصمیم مقتضی بنمایند.

(نظریه شماره ۷/۵۲۸۴ مورخ ۱۳۸۸/۸/۲۴)

۱۷. اگر ضربه وارده باعث عدم ضبط ادرار یا مدفوع یا هردوی اینها شود، یک دیه

کامل دارد.

اگر چه از عبارت «ضبط ادرار یا مدفوع» در صدر ماده ۴۴۰ قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۷۰ ممکن است استنباط شود که برای هر کدام از این عوارض تعیین یک دیه کامل مورد نظر مقنن بوده است، اما این استنباط صحیح نیست. زیرا از قسمت دوم که با واژه «همچنین آمده» می توان نتیجه گرفت که هر دو قسمت ماده حکم یکسانی دارد و چون در قسمت اخیر ماده مذکور عبارت «ضبط ادرار و مدفوع» با هم قید شده می توان دریافت که اگر ضربه وارده باعث عدم ضبط ادرار یا مدفوع یا هردوی اینها شود، یک دیه کامل دارد. ماده ۱۴۸ قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۱۳۶۱ هم همین استنباط را تأیید می کند، چرا که بین صدر و ذیل آن ماده تفاوتی وجود نداشته است.

(نظریه شماره ۷/۵۳۱۴ مورخ ۱۳۸۸/۸/۲۵)

۱۸. اشخاصی که دارای ۱۸ سال تمام هستند از نظر معاملات رشید محسوب می شوند.

با عنایت به تبصره ۲ ماده ۱۲۱۰ قانون مدنی (اصلاحی ۱۳۷۰) و رأی وحدت رویه شماره ۳۰-۳/۱۰/۱۳۶۴ دیوانعالی کشور، حصول بلوغ در فرد کافی جهت دخل و تصرف

در اموال وی نبوده بلکه رشد وی باید توسط محکمه احراز گردد، طرح دعوی طلاق به نحوی که در استعلام آمده است (با بذل مهر و حقوق مالی) از مصادیق بارز مداخله در امور مالی است. از طرفی اشخاص غیررشد (کمتر از ۱۸ سال) به استناد شق ۳ ماده ۸۴ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی اهلیت قانونی برای اقامه دعوی را ندارند و خوانده نیز می تواند طبق ماده ۸۶ همان قانون از پاسخ در ماهیت دعوی در صورت عدم اهلیت خواهان امتناع کند. بنابراین اشخاص غیررشد (کمتر از ۱۸ سال) نمی توانند مبادرت به تقدیم دادخواست نمایند یا دعوی را تعقیب کنند. در فرض سؤال نیز دعوی مطروحه از جانب زوجه غیررشد (کمتر از ۱۸ سال) قابل استماع نیست. ماده واحده قانون رشد متعاملین (مصوب ۱۳۱۳) رسیدن به سن ۱۸ سال تمام شمسی را اماره رشد برای کلیه عقود و ایقاعات دانسته و اشخاصی که دارای ۱۸ سال تمام هستند از نظر معاملات رشد محسوب می شوند و آنهایی که کمتر از ۱۸ سال تمام دارند در صورتی از نظر معاملات رشد شناخته می شوند که حکم رشد آنها از دادگاه صالح صادر شده باشد. تاکنون مقرراتی که ناسخ یا مغایر ماده واحده قانون مذکور باشد به تصویب نرسیده و مقررات آن منافاتی با مقررات ماده ۱۲۱۰ اصلاحی قانون مدنی ندارد.

(نظریه شماره ۷/۵۳۱۷ مورخ ۱۳۸۸/۸/۲۵)

۱۹. دستور دادستان مبنی بر اخذ وثیقه به منزله صدور اجرائیه است.

دستور دادستان مبنی بر اخذ وثیقه به منزله صدور اجرائیه است و واحد اجرای احکام کیفری باید طبق قانون اجرای احکام مدنی ملک مورد وثیقه را بفروش رسانیده و معادل مبلغ وثیقه ضبط و به حساب سازمان جمع آوری و فروش اموال تملیکی واریز و بقیه به وثیقه‌گذار مسترد می‌شود.

(نظریه شماره ۷/۵۳۱۸ مورخ ۱۳۸۸/۸/۲۵)

۲۰. فقط استفاده مالک عرصه و اعیان ملک مسکونی از ملک خود به عنوان دفتر وکالت، مطب، دفتر اسناد رسمی، ازدواج و طلاق، دفتر روزنامه، مجله و دفتر مهندسی و دفتر کارشناس رسمی و مترجمین رسمی دادگستری مجاز است.

منظور از کلمه مالک در قسمت اخیر تبصره ذیل بند ۲۴ ماده ۵۵ قانون شهرداری که طبق ماده ۳۴ قانون کانون کارشناسان رسمی دادگستری مصوب ۱۳۸۱/۱/۱۸ شامل دفاتر کارشناسان رسمی و مترجمان رسمی دادگستری نیز گردیده است، صرفاً مالک عرصه و اعیان ساختمان مسکونی است و فقط استفاده مالک عرصه و اعیان ملک مسکونی از ملک خود به عنوان دفتر وکالت، مطب، دفتر اسناد رسمی، ازدواج و طلاق، دفتر روزنامه، مجله و دفتر مهندسی و دفتر کارشناس رسمی و مترجمین رسمی دادگستری مجاز است و کلمه مالک در مقررات یاد شده منصرف به مالک عین است و تسری به مالک منافع و مستأجر ندارد.

(نظریه شماره ۷/۵۳۷۴ مورخ ۱۳۸۸/۸/۲۶)

بخش چهارم:

مصوبات هیأت وزیران

۱. اصلاح آیین‌نامه اجرایی بند (۵) جزء (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره (۲)

الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تأمین

اجتماعی

وزیران عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک در جلسه مورخ ۱۳۸۹/۴/۲۷ بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های رفاه و تأمین اجتماعی، کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و به استناد بند (۵) جزء (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (۷۶) مصوب ۱۳۷۱ - مصوب ۱۳۸۰ - و با رعایت تصویب‌نامه شماره ۱۶۴۰۸۲/ت/۳۷۳ هـ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰ تصویب نمودند:

آیین‌نامه اجرایی بند (۵) جزء (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره (۲) الحاقی ماده (۷۶) قانون اصلاح مواد (۷۲) و (۷۷) و تبصره ماده (۷۶) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاق دو تبصره به ماده (۷۶) مصوب ۱۳۷۱ - مصوب ۱۳۸۰ - موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۵۳۶۵/ت/۳۶۰۰۵ هـ مورخ ۱۳۸۶/۲/۵ به شرح زیر اصلاح می‌شود:

۱- تبصره ماده (۱) به شرح زیر اصلاح می‌شود:

«تبصره - کارگران موضوع قانون نحوه بازنشستگی جانبازان انقلاب اسلامی ایران و جنگ تحمیلی و معلولین عادی و شاغلین مشاغل سخت و زیان‌آور - مصوب ۱۳۶۷ - و اصلاحات بعدی آن و قانون حفاظت در برابر اشعه - مصوب ۱۳۶۸ - که شاغل در دستگاههای اجرایی (وزارتخانه‌ها، مؤسسات و شرکتهای دولتی، شهرداری‌ها، بانکها و سازمانهایی که شمول حکم بر آنها مستلزم ذکر نام است) می‌باشند، در مورد بازنشستگی پیش از موعد در مشاغل سخت و زیان‌آور مشمول این آیین‌نامه خواهند بود. اجرای این تبصره در مورد نیروهای مسلح منوط به اذن مقام معظم فرماندهی کل قوا می‌باشد.»

۲- متن زیر به عنوان تبصره (۱) به ماده (۳) اضافه و عنوان تبصره ماده یادشده به تبصره (۲) اصلاح می‌شود:

«تبصره ۱- در مورد کارگاههایی که پس از تصویب قانون یادشده ایجاد می‌گردد، کارفرمایان مربوط مکلفند به منظور اخذ گواهی لازم از وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مبنی بر رعایت ایمنی بهداشت و استاندارد بودن آنها طبق قانون کار تقاضای خود را ارایه نمایند. وزارتخانه‌های یادشده موظفند ظرف یک ماه از طریق سامانه الکترونیکی مراتب تأیید یا عدم تأیید رعایت استانداردها را به متقاضیان اعلام و در صورت عدم تأیید، مراتب را برای رفع نقص به متقاضیان اعلام نمایند. به هر حال اجازه فعالیت این قبیل کارگاهها مشروط به اخذ گواهی یادشده می‌باشد.

این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۹/۶/۱ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۷۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۹)

بخش پنجم:

مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی

۱. مصوبه «الحاق دو بند جدید به ماده ۵ منشور توسعه فرهنگ قرآنی»^۱

شورای عالی انقلاب فرهنگی در جلسه ۶۶۴ مورخ ۱۳۸۹/۳/۱۸ و بنا به پیشنهادهای مورخ ۱۳۸۹/۲/۷ رئیس نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها و ۱۳۸۹/۱/۳۰ قائم مقام رئیس و دبیر شورای تخصصی توسعه فرهنگ قرآنی، مصوبه «الحاق دو بند جدید به ماده ۵ منشور توسعه فرهنگ قرآنی» را به شرح ذیل تصویب نمود:

«رئیس نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها

- دبیر شورای تخصصی توسعه فرهنگ قرآنی.»

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۸۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۳)

۲. آیین‌نامه شورای تخصصی توسعه فرهنگ قرآنی

در اجرای مواد ۳ تا ۸ منشور توسعه فرهنگ قرآنی مصوب ششصد و چهل و سومین جلسه شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۱۳۸۸/۲/۲۲ و نحوه و ترتیبات تقسیم مأموریت‌ها و وظایف قرآنی دستگاه‌ها مصوب جلسه اول شورای تخصصی توسعه فرهنگ قرآنی مورخ ۱۳۸۸/۷/۲۸ و به منظور انسجام بخشیدن به سازمان و فعالیت شورای تخصصی توسعه فرهنگ قرآنی در جهت پیشبرد و اجرایی شدن اهداف، سیاست‌ها و راهبردهای منشور، روند کار شورای تخصصی توسعه فرهنگ قرآنی، که در این آیین‌نامه شورای تخصصی نامیده می‌شود، براساس مواد این آیین‌نامه انجام می‌شود.

ماده ۱- تعاریف

توسعه فرهنگ قرآنی: تعمیم و تعمیق شناخت و ایمان به قرآن و ارتباط و انس با آن و تحقق مضامین آیات قرآنی در رفتار فردی و اجتماعی اقشار مختلف جامعه.

۱. مصوبه منشور توسعه فرهنگ قرآنی در صفحه ۱۳۶ شماره تیر ماه ۱۳۸۸ این ویژه نامه چاپ شده است.

فعالیت‌های قرآنی: فعالیت‌هایی که به منظور شناخت و شناساندن قرآن و معارف آن و تقویت ایمان به قرآن و انس با آن و بهره‌گیری فرد و جامعه از قرآن انجام می‌شود. آموزش عمومی قرآن: برنامه‌های آموزشی مربوط به خواندن و درک مفاهیم و معارف قرآن که برای انس آحاد جامعه با قرآن و استفاده از آن ارائه می‌شود. آموزش عالی (تخصصی) قرآنی: برنامه‌های آموزشی که به منظور تربیت نیروی انسانی متخصص فعالیت‌های مختلف قرآنی به اجرا درمی‌آید. پژوهش‌های قرآنی: پژوهش‌هایی که با هدف شناخت قرآن و معارف آن و وظایف فرد و جامعه نسبت به قرآن و چگونگی تحقق توسعه فرهنگ قرآنی در جامعه انجام می‌شود. فعالیت‌های تبلیغی ترویجی قرآنی: فعالیت‌هایی که با به کارگیری دانش، روش و ابزارهای مختلف هنر و ارتباطات، به منظور گسترش توجه و اشتیاق نسبت به قرآن کریم و توسعه فرهنگ قرآنی در جامعه انجام می‌شود.

ماده ۲- ارکان شورای تخصصی

- جلسات شورای تخصصی

- کمیسیون‌ها

- دبیرخانه شورای تخصصی

- مجمع مشورتی شورای تخصصی

ماده ۳- جلسات شورای تخصصی

جلسات شورای تخصصی هر دو ماه یک بار، با دعوت کتبی رئیس شورا در محل دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی تشکیل می‌شود. تشکیل جلسات فوق‌العاده منوط به درخواست حداقل پنج نفر از اعضا می‌باشد. تبصره ۱- تقویم جلسات شورای تخصصی توسط دبیرخانه تنظیم و به تأیید شورا می‌رسد.

تبصره ۲- جلسات شورای تخصصی با حضور رئیس و اکثریت مطلق اعضا رسمیت داشته و مصوبات آن با رأی موافق اکثریت حاضر لازم‌الاجراست. در موارد ضرورت، جلسه به ریاست وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی یا دبیر شورا تشکیل می‌شود.

تبصره ۳- اعضای شورای تخصصی موظفند شخصاً در کلیه جلسات شورای شرکت کنند و همراهی یک نفر از مدیران مرتبط دستگاه‌ها با ایشان بلامانع است. همچنین در صورت بروز مشکل برای اعضای شورا، اعزام نماینده دستگاه غایب به جلسه با معرفی به دبیر شورا، بدون داشتن حق رأی، بلامانع است.

تبصره ۴- در صورت سه جلسه غیبت هر یک از اعضای حقوقی شورای تخصصی در طول سال، موضوع در شورا مطرح و تصمیم‌گیری خواهد شد.

تبصره ۵- مدت هر یک از جلسات شورای تخصصی دو ساعت است و افزایش آن در هر جلسه با موافقت اکثریت اعضای حاضر بلامانع است. همچنین در آغاز هر جلسه، پس از تلاوت قرآن و پیش از دستور، حداکثر چهار نفر از اعضا با تأیید رئیس جلسه می‌توانند هر یک به مدت پنج دقیقه درباره مسائل و اخبار مهم قرآنی کشور و برنامه‌های جاری شورا اظهارنظر کنند.

تبصره ۶- مسائل و طرح‌های موردنظر شورای تخصصی، نخست در کمیسیون‌های آن مطالعه و بررسی شده، پس از تعیین اولویت به صورت دستور جلسه و پیش‌نویس مصوبات، توسط دبیر تنظیم و حداقل یک هفته پیش از تشکیل جلسه به اطلاع اعضا می‌رسد.

تبصره ۷- اعضای شورای تخصصی موظفند در صورت داشتن اشکال و نظر اصلاحی نسبت به پیش‌نویس مصوبات، تا دو روز قبل از برگزاری جلسه، مراتب را همراه با توضیحات لازم کتباً به دبیرخانه شورا اعلام نمایند.

تبصره ۸- حذف یا اضافه دستور جلسات عادی و فوق‌العاده با تصویب اکثریت اعضای حاضر در جلسه بلامانع است.

تبصره ۹- بررسی و طرح مجدد مصوبات شورای تخصصی منوط به گذشت حداقل شش ماه از زمان تصویب آن می‌باشد؛ ولی با رأی موافق حداقل سه چهارم اعضا، بررسی و طرح مجدد مصوبات، قبل از انقضای مدت شش ماه امکان‌پذیر است.

تبصره ۱۰- در موارد خاص، به تشخیص رئیس جلسه یا پیشنهاد سه نفر از اعضا، رأی‌گیری به صورت مخفی و با ورقه انجام می‌شود.

تبصره ۱۱- خلاصه مذاکرات و مصوبات شورای تخصصی توسط دبیر شورا تنظیم و برای اعضا ارسال و مشروح آن در دبیرخانه شورای تخصصی نگهداری و طبقه‌بندی می‌شود.

تبصره ۱۲- شرکت دبیران کمیسیون‌ها و دبیر مجمع مشورتی در جلسات شورای تخصصی (بدون حق رأی) الزامی است. همچنین در موارد لزوم، با تشخیص دبیر شورا، حضور حداکثر دو کارشناس متناسب با موضوع در جلسه بلامانع است.

ماده ۴- ابلاغ و پیگیری اجرای مصوبات

مصوبات شورای تخصصی توسط رئیس شورا به دستگاه‌های ذی‌ربط ابلاغ می‌شود. در موارد نیاز و با تصویب شورا، مصوبه شورا جهت تصویب نهایی به شورای عالی انقلاب فرهنگی ارائه می‌شود. مسئولیت پیگیری اجرای مصوبات و گزارش آن به شورای تخصصی برعهده دبیر شورا است.

ماده ۵- کمیسیون‌ها (کارگروه‌های تخصصی)

با توجه به ماهیت قابل تفکیک فعالیت‌های قرآنی در حوزه‌های آموزش عمومی، آموزش عالی، پژوهش و تبلیغ و ترویج قرآنی و به منظور ایجاد هماهنگی بین دستگاه‌های مرتبط با هر حوزه، کمیسیون‌های ذیل، زیر نظر شورای تخصصی تشکیل می‌شود:

۱- کمیسیون توسعه آموزش عمومی قرآن.

۲- کمیسیون توسعه پژوهش و آموزش عالی قرآنی (در قالب دو کارگروه).

۳- کمیسیون توسعه فعالیت‌های تبلیغی ترویجی قرآنی.

ماده ۶ - کمیسیون توسعه آموزش عمومی قرآن

به موجب مسئولیت وزارت آموزش و پرورش در آموزش عمومی قرآن کشور، کمیسیون توسعه آموزش عمومی قرآن در قالب کارگروه تخصصی هماهنگی آموزش عمومی قرآن به ریاست وزیر آموزش و پرورش، با حضور مدیران مرتبط این وزارتخانه و نمایندگان از مراکز مدیریت حوزه‌های علمیه (برادران و خواهران)، نماینده رئیس نهادهای قرآنی وابسته به دفتر مقام معظم رهبری، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان تبلیغات اسلامی، سازمان اوقاف و امور خیریه، سازمان صدا و سیما، سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، سازمان بسیج دانش‌آموزی و اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانش‌آموزان در وزارت آموزش و پرورش تشکیل می‌شود.

ماده ۷ - کمیسیون توسعه پژوهش و آموزش عالی قرآنی

به موجب مسئولیت وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در حوزه پژوهش‌های قرآنی و تربیت نیروی انسانی متخصص قرآنی کشور و فعالیت‌های قرآنی دانشگاهی، کمیسیون توسعه پژوهش و آموزش عالی قرآنی در قالب کارگروه‌های تخصصی هماهنگی پژوهش و آموزش عالی قرآنی حسب مورد در وزارتین مزبور به ریاست وزیر علوم، تحقیقات و فناوری و وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با حضور مدیران مرتبط این وزارتخانه‌ها و نمایندگان از مراکز مدیریت حوزه‌های علمیه (برادران و خواهران)، نماینده رئیس نهادهای قرآنی وابسته به دفتر مقام معظم رهبری، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، دفتر تبلیغات اسلامی، نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاه‌ها، جهاد دانشگاهی، دانشگاه آزاد اسلامی، سازمان اوقاف و امور خیریه، سازمان صدا و سیما، سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، بسیج دانشجویی و بسیج اساتید تشکیل می‌شود.

ماده ۸ - کمیسیون توسعه فعالیت‌های تبلیغی ترویجی قرآنی

به موجب مسئولیت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در حوزه فعالیت‌های تبلیغی ترویجی قرآنی کشور، کمیسیون توسعه فعالیت‌های تبلیغی ترویجی قرآنی در قالب کارگروه تخصصی هماهنگی فعالیت‌های تبلیغی ترویجی قرآنی به ریاست وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، با حضور مدیران مرتبط این وزارتخانه و نمایندگان از مراکز مدیریت حوزه‌های علمیه (برادران و خواهران)، نماینده رئیس نهادهای قرآنی وابسته به دفتر مقام معظم رهبری، سازمان صدا و سیما، سازمان تبلیغات اسلامی، سازمان اوقاف و امور خیریه، دفتر تبلیغات اسلامی، سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی و ستاد کل نیروهای مسلح در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل می‌شود.

ماده ۹- شرح وظایف کمیسیون‌ها

- ۱- تمهید مقدمات و ارائه پیشنهادهای لازم در حوزه تخصصی به شورای تخصصی برای اجرایی شدن منشور توسعه فرهنگ قرآنی.
- ۲- تدوین سیاست‌های اجرایی امور قرآنی در حوزه تخصصی و و پیشنهاد آن به شورای تخصصی.
- ۳- تدوین و تصویب ساز و کارهای مناسب برای تسهیل ارتباطات، هماهنگی و هم‌افزایی فعالیت دستگاه‌های دولتی و عمومی و مؤسسات مردمی در حوزه تخصصی.
- ۴- بررسی، تدوین و تصویب طرح‌ها و برنامه‌های ملی در حوزه تخصصی.
- ۵ - تدوین ضوابط مرتبط با تأمین بودجه و اولویت‌های آن و ارائه به شورای تخصصی.
- ۶ - تمهید ساز و کارهای لازم برای اجرای مصوبات شورا در حوزه تخصصی و نظارت بر حُسن اجرای آن.
- ۷- ارزیابی نحوه انجام وظایف و فعالیت سازمان‌ها در حوزه تخصصی و ارائه گزارش دوره‌ای به شورا.

۸ - انجام مطالعات و پژوهش‌های لازم برای ساماندهی و توسعه فعالیت‌های قرآنی در حوزه تخصصی.

تبصره ۱- جلسات کمیسیون‌ها حداقل یک بار در هر ماه، با دعوت رئیس کمیسیون تشکیل می‌شود. این جلسات با حضور رئیس و دو سوم اعضاء رسمیت داشته و تصمیم اکثریت حاضران مصوب است.

تبصره ۲- در صورت عدم امکان حضور وزیر در برخی از جلسات، جلسه کمیسیون به ریاست معاون مرتبط وی تشکیل می‌شود.

تبصره ۳- در هر کمیسیون و براساس شرایط مصوب شورای تخصصی، سه تا پنج نفر از نمایندگان صاحب نظر مؤسسات قرآنی مردمی فعال در حوزه تخصصی عضویت می‌یابند.

تبصره ۴- کمیسیون‌ها می‌توانند عنداللزوم و عندالاقضاء از سایر دستگاه‌ها جهت حضور یا عضویت در جلسات دعوت کنند.

تبصره ۵ - کمیسیون‌ها می‌توانند برای حسن انجام وظایف خود، کمیته‌های موردنیاز را با حضور صاحب‌نظران و مدیران دستگاه‌های ذی‌ربط تشکیل دهند.

تبصره ۶ - به منظور ایجاد انسجام و وحدت رویه در مصوبات کمیسیون‌ها، مصوبات توسط دبیرخانه هر کمیسیون تنظیم و پس از هماهنگی با دبیر شورای تخصصی، با امضای رؤسای کمیسیون‌ها به دستگاه‌های ذی‌ربط ابلاغ می‌شود.

تبصره ۷- بالاترین مقام مسئول امور قرآنی در هر یک از وزارتخانه‌ها با حکم وزیر (رئیس کمیسیون) به عنوان دبیر کمیسیون منصوب می‌شود و مسئولیت پیگیری کلیه امور کمیسیون را برعهده دارد.

تبصره ۸ - حضور دبیر شورای تخصصی یا نماینده وی در کلیه جلسات کمیسیون‌ها با حق رأی الزامی است.

تبصره ۹- دستورالعمل گردش کار و تعاملات دبیرخانه، کمیسیون‌ها و دستگاه‌های مرتبط، با مشارکت دبیران کمیسیون‌ها توسط دبیر شورا تنظیم و با امضای رئیس شورا ابلاغ می‌شود.

ماده ۱۰- دبیرخانه شورای تخصصی

دبیرخانه شورای تخصصی برای پیگیری تمام امور مربوط به شورای تخصصی، در دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی تشکیل و نمودار تشکیلاتی و سازمانی آن توسط رئیس شورای تخصصی تصویب می‌شود.

تبصره ۱- دبیر شورای تخصصی از میان صاحب‌نظران برجسته امور قرآنی کشور توسط رئیس شورا انتخاب و با جایگاه تشکیلاتی «قائم مقام رئیس و دبیر شورا» برای مدت سه سال به این مسئولیت منصوب می‌شود و انتخاب مجدد وی برای دوره‌های بعد بلامانع است.

تبصره ۲- با موافقت رئیس شورای تخصصی، دبیر شورا می‌تواند نسبت به تشکیل گروه‌های علمی و کاری موردنیاز برای پیگیری امور شورا اقدام نماید.

ماده ۱۱- مجمع مشورتی شورای تخصصی

به منظور کیفیت بخشی به نظام تصمیم‌سازی و تسریع در فرآیند تصمیم‌گیری شورای تخصصی، مجمع مشورتی شورای تخصصی جهت بررسی موارد ارجاعی از سوی شورا و یا رئیس آن، به ریاست دبیر شورای تخصصی و با ترکیب زیر در دبیرخانه شورا تشکیل می‌شود:

۱- دبیران کمیسیون‌ها و بالاترین مقام مسئول فعالیت‌های قرآنی سایر دستگاه‌های عضو شورای تخصصی.

۲- سه نفر صاحب‌نظر قرآنی مؤسسات مردمی عضو شورای تخصصی.

۳- دو نفر از مدیران ارشد دبیرخانه شورای تخصصی.

تبصره ۱- جلسات مجمع مشورتی حداقل یک بار در هر ماه، برگزار و دستور جلسات آن توسط رئیس مجمع تعیین می‌شود.

تبصره ۲- دبیر مجمع مشورتی توسط رئیس مجمع از میان مدیران ارشد دبیرخانه شورای تخصصی انتخاب می‌شود.

ماده ۱۲- انتخاب صاحب‌نظرات^۱ مؤسسات قرآنی مردمی.

شرایط و نحوه انتخاب صاحب‌نظران منتخب مؤسسات قرآنی مردمی برای عضویت در شورای تخصصی و کمیسیون‌های آن پس از مشورت و نظرخواهی از نهادهای مرتبط، توسط دبیر شورا تنظیم و به تصویب شورای تخصصی می‌رسد. دبیرخانه شورا و کمیسیون‌ها هر یک موظفند براساس شرایط مصوب نسبت به اخذ اطلاعات لازم و معرفی افراد واجد شرایط به شورا یا کمیسیون جهت تصویب اقدام نمایند.

تبصره ۱- احکام عضویت صاحب‌نظران عضو شورای تخصصی توسط رئیس شورا و احکام عضویت صاحب‌نظران عضو کمیسیون‌ها توسط رئیس کمیسیون برای مدت دو سال صادر می‌شود.

تبصره ۲- غیبت هر یک از صاحب‌نظران منتخب مؤسسات قرآنی مردمی در بیش از یک چهارم جلسات شورای تخصصی، کمیسیون‌ها یا مجمع مشورتی در طول سال، به منزله انصراف از عضویت جلسه است و بلافاصله عضو علی‌البدل منصوب و جایگزین می‌شود.

ماده ۱۳- این آیین‌نامه در ۱۳ ماده و ۲۷ تبصره در جلسه سوم شورای تخصصی توسعه فرهنگ قرآنی مورخ ۱۳۸۹/۴/۱۲ به تصویب رسید و مسئولیت پیگیری اجرای آن با دبیر شورای تخصصی است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۹۰۷۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲)

۱. به نظر «صاحب‌نظران» صحیح می‌باشد.

بخش هشتم:

فهرست موارد حذف شده از شماره های روزنامه رسمی شهر یورماه ۱۳۸۹

ردیف	مصوبات مجلس شورای اسلامی	روزنامه رسمی
۱	قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و تبادل اطلاعات در مورد مالیاتهای بردرآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یمن	شماره ۱۹۰۷۵ مورخ ۱۳۸۹/۶/۴

ردیف	آرای هیات عمومی دیوان عالی کشور	روزنامه رسمی
۱	رأی شماره ۱۹۵ درخصوص پرداخت کمک سود متعلق به تسهیلات بانکی به شاغلین دولتی متقاضی انتقال از تهران و کلان شهرها به سایر شهرهای کشور قبل از اخذ تسهیلات غیرموجه است	شماره ۱۹۰۷۷ مورخ ۱۳۸۹/۶/۷
۲	رأی شماره ۲۷۹ درخصوص تسری ماده واحده قانون مقررات استخدامی دادستانی کل، دادرها، دادگاههای انقلاب اسلامی، سازمان زندانها و سازمان قضائی نیروهای مسلح به کارکنانی که به هر علت از تاریخ ۱۳۷۰/۲/۱۱ (زمان تصویب قانون) از سازمان محل خدمت منفک شده‌اند	شماره ۱۹۰۷۷ مورخ ۱۳۸۹/۶/۷
۳	رأی شماره ۱۹۶- ۱۹۷- ۲۱۲ در خصوص اطلاق بخشنامه سازمان امور مالیاتی در تسری ماده ۱۰۴ قانون مالیاتهای مستقیم به قراردادهای توأمان خرید و ارائه خدمت خلاف قانون می‌باشد	شماره ۱۹۰۸۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۳
۴	رأی شماره ۲۰۶ در خصوص عدم الزام تبدیل مدرک تحصیلی معادل به مدرک تحصیلی رسمی توسط دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی	شماره ۱۹۰۸۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۳
۵	رأی شماره ۸۶۹ در خصوص بند یک مصوبه ۸۴۵۱۵/ت/۳۴۶۱۳-هـ مورخ ۱۳۸۴/۲/۱۵ هیأت وزیران ناظر به تغییر وضعیت استخدامی به انجام کار معین بوده و استخدامی پیمانی از آن افاده نمی‌گردد	شماره ۱۹۰۸۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۳
۶	رأی شماره ۲۰۷ در خصوص اقدامات تملکی در اجرای ماده ۹ قانون زمین شهری مصوب ۱۳۶۶/۶/۲۲ و تبصره ۶ ذیل آن در شهر آباده فاقد وجاهت قانونی است	شماره ۱۹۰۹۵ مورخ ۱۳۸۹/۶/۳۰
۷	رأی شماره ۱۹۸ درخصوص ارتقاء نیروهای متخصص به سطوح کارشناسی ارشد، خبره و عالی منوط به تشخیص و اعلام نظر در میزان امتیازات توسط هیأت ممیزه می‌باشد	شماره ۱۹۰۹۵ مورخ ۱۳۸۹/۶/۳۰

ردیف	مصوبات هیأت وزیران	روزنامه رسمی
۱	اصلاح آیین نامه معاملات شرکت مادر تخصصی تولید مواد اولیه و سوخت هسته ای	شماره ۱۹۰۷۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲
۲	آیین نامه معاملات شرکت مادر تخصصی توسعه ایرانگردی و جهانگردی	شماره ۱۹۰۷۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۹
۳	آیین نامه معاملات شرکت مادر تخصصی عمران و بهسازی شهری ایران	شماره ۱۹۰۷۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۹
۴	تصویب نامه در مورد افزایش سرمایه شرکت ملی نفت ایران از محل اندوخته سرمایه ای	شماره ۱۹۰۷۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۹
۵	تصویب نامه در مورد الحاق وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح به ترکیب اعضای کارگروه مدیریت فناوری اطلاعات و ارتباطات	شماره ۱۹۰۷۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۹
۶	تصویب نامه در خصوص سنوات بازنشستگی خبرنگاران با اشتغال بیست سال متوالی یا بیست و پنج سال متناوب	شماره ۱۹۰۷۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۹
۷	تصویب نامه وزیران عضو کمیسیون اقتصاد در مورد جایگزینی متون جدید بندهای (۲) و (۳) ماده (۱۰) آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات	شماره ۱۹۰۷۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۹
۸	آیین نامه نحوه انتخاب کارشناسان استاندارد	شماره ۱۹۰۸۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۵
۹	تصویب نامه در خصوص تعیین قیمت خرید تضمینی انواع برنج در سال ۱۳۸۹	شماره ۱۹۰۸۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۵
۱۰	لغو تصمیم نامه در خصوص تعیین سود بازرگانی جو از تاریخ ۱۳۸۹/۶/۱	شماره ۱۹۰۸۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۵
۱۱	تنفیذ آیین نامه اجرایی اعطای تسهیلات بانکی در سال ۱۳۸۷ و اصلاحات بعدی آن برای اجرا در سال ۱۳۸۹	شماره ۱۹۰۸۶ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۸
۱۲	تصویب نامه در خصوص تعطیل رسمی روز دوم شوال در سال ۱۴۳۱ هجری قمری	شماره ۱۹۰۸۶ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۸

ردیف	مصوبات هیأت وزیران	روزنامه رسمی
۱۳	تصویب نامه در خصوص جدول ضرایب حق بیمه واحدهای مسکونی	شماره ۱۹۰۹۱ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۵
۱۴	اصلاح تصویب نامه در خصوص سنوات بازنشستگی خبرنگاران با اشتغال بیست سال متوالی یا بیست و پنج سال متناوب	شماره ۱۹۰۹۵ مورخ ۱۳۸۹/۶/۳۰
۱۵	تصویب نامه در خصوص الحاق وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به ترکیب ستاد عالی پشتیبانی از اردوهای هجرت	شماره ۱۹۰۹۵ مورخ ۱۳۸۹/۶/۳۰

ردیف	مصوبات شورای عالی شهرسازی و معماری	روزنامه رسمی
۱	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر خنداب	شماره ۱۹۰۷۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲
۲	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع - تفصیلی شهر ماهیدشت	شماره ۱۹۰۷۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲
۳	مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر جهرم	شماره ۱۹۰۷۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲
۴	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص الحاق ۲۳ هکتار از اراضی حریم شهر فسا به محدوده طرح جامع شهر جهت تأمین اراضی مورد نیاز مسکن مهر	شماره ۱۹۰۸۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۵
۵	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص الحاق ۴۴ هکتار از اراضی حریم شهر استهبان به محدوده طرح جامع شهر جهت تأمین اراضی مورد نیاز مسکن مهر	شماره ۱۹۰۸۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۵
۶	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص الحاق ۶۰/۴ هکتار از اراضی حریم شهر نورآباد به محدوده طرح جامع شهر جهت تأمین اراضی مورد نیاز مسکن مهر	شماره ۱۹۰۸۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۵
۷	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص الحاق ۱۲۰ هکتار از اراضی حریم شهر کازرون به محدوده طرح جامع شهر جهت تأمین اراضی مورد نیاز مسکن مهر	شماره ۱۹۰۸۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۵

ردیف	مصوبات شورای عالی شهرسازی و معماری	روزنامه رسمی
۸	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر رامشیر	شماره ۱۹۰۸۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۵
۹	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر نصرآباد	شماره ۱۹۰۹۱ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۵
۱۰	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر نیک‌آباد	شماره ۱۹۰۹۱ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۵
۱۱	مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص افزایش جمعیت شهرک سلمان فارسی	شماره ۱۹۰۹۱ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۵
۱۲	مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع ویژه گردشگری شهر سرعین	شماره ۱۹۰۹۱ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۵
۱۳	مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر کرمانشاه	شماره ۱۹۰۹۱ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۵

ردیف	مصوبات شورای عالی اداری	روزنامه رسمی
۱	مصوبه شورای عالی اداری در خصوص اصلاح اعضای ستاد برنامه‌ریزی تحول اداری کشور	شماره ۱۹۰۷۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲
۲	مصوبه شورای عالی اداری در خصوص عدم پذیرش دانشجوی جدید در رشته یا مقاطع تحصیلی مختلف توسط مرکز آموزش عالی میراث فرهنگی	شماره ۱۹۰۷۳ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲

ردیف	مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی	روزنامه رسمی
۱	اصلاحیه بند ۳ مصوبه «اصلاح و تکمیل بندهای ۱۰ و ۱۱ و الحاق یک بند جدید به مصوبه سیاست‌ها و راهبرد ارتقاء و توسعه فناوری نانو» مصوب ۱۳۸۹/۱/۲۴ شورای معین شورای عالی انقلاب فرهنگی	شماره ۱۹۰۸۹ مورخ ۱۳۸۹/۶/۲۳
۲	ماده واحده «اصلاح و تکمیل آیین‌نامه نحوه نامگذاری روزها و مناسبت‌های خاص»	شماره ۱۹۰۹۵ مورخ ۱۳۸۹/۶/۳۰
۳	ماده واحده «تغییرات اعمال شده در تقویم رسمی کشور برای سال ۱۳۹۰ هجری شمسی»	شماره ۱۹۰۹۵ مورخ ۱۳۸۹/۶/۳۰

ردیف	مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی	روزنامه رسمی
۴	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر کوهنجان	شماره ۱۹۰۹۵ مورخ ۱۳۸۹/۶/۳۰

ردیف	گوناگون	روزنامه رسمی
۱	تصویب نامه شورای عالی اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی موضوع سازماندهی فعالیت های فرهنگی - تبلیغاتی برای اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی	شماره ۱۹۰۸۶ مورخ ۱۳۸۹/۶/۱۸

نظرخواهی (مربوط به شماره شهرورماه ۱۳۸۹)

به استحضار قضات محترم می‌رساند معاونت آموزش و تحقیقات قوه قضائیه در راستای ارتقای سطح آگاهی مخاطبین از قوانین و مقررات و ایجاد سرعت و سهولت در این امر، هر ماه قوانین و مقرراتی را که به نحوی در امر قضاوت مورد نیاز است، به صورت ویژه نامه منتشر می‌کند. برای استفاده از نظرات شما عزیزان انتظار دارد پاسخ پرسش‌های زیر را به یکی از سه طریق زیر منعکس فرمایید:

الف: تهران، خیابان حافظ، نیش خیابان سمیه، ساختمان شماره سه قوه قضائیه، معاونت آموزش و تحقیقات، اداره کل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی

ب: پست الکترونیکی Tadvin_Motoon@Yahoo.Com

ج: نمابر ۸۸۹۱۹۴۱۸ - ۰۲۱

۱- این ماهنامه تا چه میزان نیاز شما را در خصوص اطلاع یابی از قوانین و مقررات جدید تأمین می‌کند؟

خیلی کم ☐ کم ☐ متوسط ☐ زیاد ☐ خیلی زیاد ☐

۲- در این شماره به نظر شما کدامیک از مطالب زائد است و باید جزء موارد حذف شده قید شود؟

.....

.....

۳- نظر شما راجع به تعداد استفتائات قضائی و نظریات مشورتی چیست؟

.....

.....

۴- لطفاً نظر تان را نسبت به دسته بندی و تبویب (چیدمان) مطالب مشروحاً اعلام داشته و مشخص فرمایید چه

تغییری را لازم می‌دانید.

.....

.....

۵- کدامیک از روش های ذیل را جهت دریافت ویژه نامه ترجیح می‌دهید؟

دریافت نسخه چاپی ☐ دریافت نسخه الکترونیکی از طریق ایمیل ☐

دریافت نسخه الکترونیکی از طریق پایگاه اطلاع رسانی معاونت آموزش و تحقیقات ☐

۶- تاکنون چند شماره این ویژه نامه را دریافت کرده اید؟

همه شمارهها ☐ هیچ کدام از شمارهها ☐

برخی شمارهها ☐ با ذکر تعداد و شماره.....

۷- چنانچه انتقاد یا پیشنهادی در خصوص بهبود این ویژه نامه دارید، مرقوم فرمایید.

.....

.....

۸- در صورت تمایل نام و شماره تلفن خود را مرقوم دارید.

.....

فرم درخواست اشتراک ویژه نامه قوانین و مقررات

نام: نام خانوادگی: شماره پرسنلی:

سمت قضایی مطابق ابلاغ:

تلفن ثابت: تلفن همراه:

نشانی دقیق: (با ذکر استان و شهرستان)

کد پستی: محل خدمت:

نشانی پست الکترونیکی (در صورت داشتن):

امضاء